

P7_TA(2011)0316

Πέμπτη έκθεση της Επιτροπής για τη συνοχή και τη στρατηγική για την πολιτική συνοχής μετά το 2013

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 5ης Ιουλίου 2011 σχετικά με την πέμπτη έκθεση της Επιτροπής για τη συνοχή και τη στρατηγική για την πολιτική συνοχής μετά το 2013 (2011/2035(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 9ης Νοεμβρίου 2010 με τίτλο «Συμπεράσματα της πέμπτης έκθεσης για την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή: το μέλλον της πολιτικής συνοχής» (COM(2010)0642) (στο εξής «συμπεράσματα»),
- έχοντας υπόψη την πέμπτη έκθεση της Επιτροπής για την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή, με τίτλο «Επένδυση στο μέλλον της Ευρώπης», της 9ης Νοεμβρίου 2010 (στο εξής «πέμπτη έκθεση για τη συνοχή»),
- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδιαίτερα Μέρος III, τίτλος XVIII,
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1080/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1783/1999¹,
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1081/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1784/1999²,
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1082/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Ιουλίου 2006 για τον ευρωπαϊκό όμιλο εδαφικής συνεργασίας (ΕΟΕΣ)³,
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής⁴,
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1084/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, για την ίδρυση Ταμείου Συνοχής και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1164/94⁵,
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1085/2006 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου

¹ EE L 210 της 31.7.2006, σ. 1.

² EE L 210 της 31.7.2006, σ. 12.

³ EE L 210 της 31.7.2006, σ. 19.

⁴ EE L 210 της 31.7.2006, σ. 25.

⁵ EE L 210 της 31.7.2006, σ. 79.

2006, για τη θέσπιση μηχανισμού προενταξιακής βοήθειας (IPA)¹,

- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1906/2006 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, με τον οποίο καθορίζονται οι κανόνες συμμετοχής επιχειρήσεων, ερευνητικών κέντρων και πανεπιστημίων στις δράσεις που αναλαμβάνονται βάσει του εβδομου προγράμματος-πλαισίου και οι κανόνες διάδοσης των ερευνητικών αποτελεσμάτων²,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 24ης Απριλίου 2007, σχετικά με τις επιπτώσεις των μελλοντικών διευρύνσεων στην αποτελεσματικότητα της πολιτικής συνοχής³,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 24ης Μαρτίου 2009, σχετικά με την Πράσινη Βίβλο για την Εδαφική Συνοχή και το στάδιο της συζήτησης σχετικά με την μελλοντική μεταρρύθμιση της πολιτικής συνοχής⁴,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 20ής Μαΐου 2010, σχετικά με τη συμβολή της πολιτικής συνοχής στην επίτευξη των στόχων της Λισαβόνας και της ΕΕ 2020⁵,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 22ας Σεπτεμβρίου 2010 σχετικά με την ευρωπαϊκή στρατηγική για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των ορεινών, νησιωτικών και αραιοκατοικημένων περιφερειών⁶,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 7ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με την πολιτική συνοχής και περιφερειακή πολιτική της ΕΕ μετά το 2013⁷,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 7ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με το μέλλον του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου⁸,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 23ης Ιουνίου 2011, σχετικά με την τρέχουσα κατάσταση και τις μελλοντικές συνέργειες για αυξημένη αποτελεσματικότητα μεταξύ του ΕΤΠΑ και άλλων διαρθρωτικών ταμείων⁹,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 26ης Μαΐου 2004, με τίτλο «Μία ενισχυμένη εταιρική σχέση για τις υπεραπομακρυσμένες περιφέρειες» (COM(2004)0343), καθώς και την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 17ης Οκτωβρίου 2008, με τίτλο «Οι ιδιαίτερα απομακρυσμένες περιφέρειες: ένα πλεονέκτημα για την Ευρώπη» (COM(2008)0642),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 3ης Μαρτίου 2010, με τίτλο «Ευρώπη 2020 - Στρατηγική για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη» (COM(2010)2020),

¹ ΕΕ L 210 της 31.7.2006, σ. 82.

² ΕΕ L 391 της 30.12.2006, σ. 1

³ ΕΕ C 74 E της 20.3.2008, σ. 275.

⁴ ΕΕ C 117 E της 6.5.2010, σ. 65.

⁵ ΕΕ C 161 E της 31.5.2011, σ. 120.

⁶ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2010)0341

⁷ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2010)0356.

⁸ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2010)0357.

⁹ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2011)0286.

- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 6ης Οκτωβρίου 2010 με τίτλο «Η περιφερειακή πολιτική συμβάλλει στην έξυπνη ανάπτυξη στο πλαίσιο της Ευρώπης 2020» (COM(2010)0553),
 - έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2011, με τίτλο «Συμβολή της περιφερειακής πολιτικής στη βιώσιμη ανάπτυξη στο πλαίσιο της στρατηγικής «Ευρώπη 2020»» (COM(2011)0017),
 - έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου γενικών υποθέσεων, της 21ης Φεβρουαρίου 2010, σχετικά με την πέμπτη έκθεση για την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή (06762/2011),
 - έχοντας υπόψη τη γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών, της 1ης Απριλίου 2011, σχετικά με την πέμπτη έκθεση για τη συνοχή¹,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 48 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Περιφερειακής Ανάπτυξης και τις γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων, της Επιτροπής Ελέγχου του Προϋπολογισμού και της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων (A7-0222/2011),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ενωσιακή πολιτική συνοχής συνέβαλε σημαντικά στην αύξηση της παραγωγικότητας που επετεύχθη σε όλες τις περιφέρειες της Ένωσης κατά την προηγούμενη και την τρέχουσα περίοδο χρηματοδότησης· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι εκ των υστέρων αξιολογήσεις καταδεικνύουν επίσης σαφή μείωση των οικονομικών, κοινωνικών και περιφερειακών ανισοτήτων· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι εξελίξεις αυτές έχουν εξίσου θετικά αποτελέσματα στην κοινωνική ασφάλιση και στις επενδύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος,
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι η πολιτική συνοχής νοείτο ως συμπλήρωμα της ενιαίας αγοράς, για να προωθηθεί η ανάπτυξη μιας καινοτόμου και προστατευτικής Ευρώπης βασισμένης στην αλληλεγγύη απέναντι στις προκλήσεις σε σχέση με την παγκοσμιοποίηση, τη δημογραφική μεταβολή και τη διατήρηση των πόρων, και ότι πρέπει να αξιοποιηθεί το ενδογενές δυναμικό όλων των περιφερειών προκειμένου να δοθεί ώθηση στην ανάπτυξη και την περιφερειακή και κοινωνική συνοχή,
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η πολιτική συνοχής αποτελεί ουσιαστικό ζήτημα για τους πολίτες, διότι τους παρέχει τη δυνατότητα να βιώνουν στην καθημερινότητά τους την Ευρώπη, προσδίδοντας παράλληλα στην τελευταία από χαρακτήρα και προβολή σε επίπεδο ΕΕ,
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η πολιτική για τη συνοχή και η διαρθρωτική πολιτική επέδειξαν ευελιξία σε συνθήκες κρίσης και συνέβαλαν καίρια σε διάφορα εθνικά σχέδια τόνωσης της οικονομίας και προγράμματα δημιουργίας ικανοτήτων και ότι είναι σημαντικό να διατηρηθεί αυτή η ευελιξία,
- E. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ευρωπαϊκή διαρθρωτική πολιτική έχει μείζονα συμβολή στην υπέρβαση της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης, δεδομένου ότι τείνει να

¹ ΕΕ C 166 της 7.6.2011, σ. 35.

προσανατολίζεται στην καινοτομία και την εξάλειψη των ανισοτήτων, δίνοντας στις ευρωπαϊκές περιφέρειες ισχυρή ώθηση για την αναβάθμιση της υποδομής, την ενίσχυση των δυνατοτήτων των περιφερειών για καινοτομία και την προώθηση της βιώσιμης οικολογικής ανάπτυξης,

- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα διαρθρωτικά ταμεία προσανατολίζονται προς τους στόχους της στρατηγικής της Λισαβόνας, γεγονός το οποίο καταφαινεται από το εντυπωσιακό ποσοστό ανάληψης υποχρεώσεων για τους στόχους «σύγκλιση» και «περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση», και ότι το 20 % των σχεδίων ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας συμβαδίζει με τους στόχους της Λισαβόνας,
- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η εδαφική συνεργασία αποβλέπει στην ενθάρρυνση της συνεργασίας μεταξύ των εδαφών και των περιφερειών, προκειμένου να ανταποκριθούν μαζί στις κοινές προκλήσεις τους, να περιορίσουν τους γεωγραφικούς, διοικητικούς και ρυθμιστικούς φραγμούς που παρεμποδίζουν αυτήν τη συνεργασία και να αμβλυθεί η «επίπτωση των συνόρων»,
- Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι η μερική αποτυχία της στρατηγικής της Λισαβόνας δεν οφείλεται τόσο σε ανεπαρκή υλοποίηση της πολιτικής για τη συνοχή όσο στην έλλειψη πολυεπίπεδης διακυβέρνησης και συμμετοχής του περιφερειακού και τοπικού επιπέδου στη στρατηγική αυτή, στις επιπτώσεις της χρηματοπιστωτικής κρίσης, σε αδυναμίες κατά την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, σε ελλιπή δημοσιονομική πειθαρχία, καθώς και στα ανεπαρκή μακροοικονομικά πλαίσια επιμέρους κρατών μελών·
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα ποσοστά σφάλματος και το φαινόμενο κατάχρησης των μέσων ενίσχυσης μειώθηκαν σαφώς τις τελευταίες χρηματοδοτικές περιόδους· εκφράζοντας ωστόσο τη λύπη του για το γεγονός ότι η διαρθρωτική πολιτική παραμένει ένας τομέας με υψηλό ποσοστό παρατυπιών, και ότι ορισμένα κράτη μέλη εξακολουθούν να μην διαθέτουν αποτελεσματικούς μηχανισμούς για την αποτροπή της κατάχρησης των μέσων ενίσχυσης και για την ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων κονδυλίων· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι παρατυπίες μπορεί να μην καταγγέλλονται, είτε από αμέλεια είτε από πρόθεση, και ότι πρέπει να σημειωθεί πως σημαντικό ποσοστό των σφαλμάτων στην πολιτική συνοχής μπορεί να αποδοθεί σε νομοθετικές απαιτήσεις εκτός του πλαισίου της πολιτικής για τη συνοχή, σε τομείς όπως οι δημόσιες συμβάσεις, το περιβάλλον και οι κρατικές ενισχύσεις,
- Ι. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι στόχοι της πολιτικής για τη συνοχή και της διαρθρωτικής πολιτικής (σύγκλιση, ανταγωνιστικότητα και απασχόληση, διασυνοριακή συνεργασία) σε συνδυασμό με μια προσέγγιση πολυεπίπεδης διακυβέρνησης, οριζόντιους στόχους και ασφάλεια του σχεδιασμού μέσω αξιοπιστίας στη χρηματοδότηση και συμφωνημένου χρονικού πλαισίου (7 ετών) αποδείχτηκαν εν γένει αποτελεσματικοί, αλλά και ότι σημειώθηκαν σημαντικές καθυστερήσεις στην κατάρτιση του προγράμματος, οι οποίες οφείλονται στις παρατεταμένες χρηματοπιστωτικές και νομοθετικές διαπραγματεύσεις στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψης αποφάσεων της ΕΕ, καθώς και σε σημαντικές αλλαγές των κανόνων που εφαρμόζονται στην πολιτική συνοχής,
- ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η διαρκής προώθηση και ανάπτυξη των περιφερειών σύγκλισης επιδρά θετικά στη ζήτηση για προϊόντα και υπηρεσίες στις αγορές τους και, κατά συνέπεια, έχει αποδεδειγμένα ευεργετικά αποτελέσματα ακόμα και για το πιο εύπορα κράτη μέλη της ΕΕ,

- ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι μια ολοκληρωμένη και επαρκώς χρηματοδοτούμενη πολιτική συνοχής της ΕΕ εξακολουθεί να έχει ουσιαστική σημασία, δεδομένων των ανισοτήτων μεταξύ των περιφερειακών οικονομιών και σε κοινωνικό επίπεδο, των γεωγραφικών μειονεκτημάτων ορισμένων περιφερειών (κυρίως των εξόχως απόκεντρων περιφερειών), όπως επίσης των ειδικών διαρθρωτικών προβλημάτων και της ανάγκης για προσαρμογή στις νέες προκλήσεις, λαμβάνοντας υπόψη ότι τούτο επιβάλλεται και από τη Συνθήκη της Λισαβόνας,
- ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, δεδομένης της στρατηγικής σημασίας της για το μέλλον, η πολιτική συνοχής δεν πρέπει να καταστεί μεταβλητή προσαρμογής στις μελλοντικές διαπραγματεύσεις για τον προϋπολογισμό,

Προστιθέμενη αξία και προτεραιότητες των επενδύσεων

1. ζητεί, στα προγράμματα της πολιτικής για τη συνοχή και της διαρθρωτικής πολιτικής, να δίνεται μεγαλύτερη έμφαση στην ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία· θεωρεί ότι η προστιθέμενη αυτή αξία επιτυγχάνεται όταν τα σχέδια της ΕΕ επιφέρουν διατηρήσιμη βελτίωση της οικονομίας, της υποδομής, της κοινωνικής και/ή της περιβαλλοντικής κατάστασης των μειονεκτουσών, λιγότερο αναπτυγμένων περιοχών, και η βελτίωση αυτή δεν θα ήταν εφικτή χωρίς ευρωπαϊκή ώθηση·
2. αναγνωρίζει επίσης την προστιθέμενη αξία της ευρωπαϊκής ενίσχυσης, όταν τα χρηματοδοτούμενα σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο έργα συμβάλλουν στην επίτευξη πανευρωπαϊκών στόχων ως προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση, την οικονομική ανάπτυξη, την έρευνα, την προστασία του περιβάλλοντος, τον πολιτισμό, τη διαχείριση πόρων, τον αθλητισμό, τη δημογραφική ανάπτυξη, το βιώσιμο ενεργειακό εφοδιασμό, την κοινωνική συνοχή ή τη διασυνοριακή ανάπτυξη, και ότι όλα αυτά τα αποτελέσματα δεν θα ήταν εφικτά χωρίς ευρωπαϊκή ώθηση·
3. θεωρεί ότι η υλοποίηση των ευρωπαϊκών στόχων σύμφωνα με μια αποκεντρωμένη προσέγγιση και την αρχή της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης και της κοινής διαχείρισης συνιστά ένα από τα μεγαλύτερα πλεονεκτήματα της πολιτικής για τη συνοχή και, ως εκ τούτου, παρέχει προστιθέμενη αξία· θεωρεί την πολυεπίπεδη διακυβέρνηση με σαφώς καθορισμένες δομές και ευθύνες ως πραγμάτωση της αρχής της επικουρικότητας, καθώς και ως δικαιολογημένη αναγνώριση της σημασίας των περιφερειακών αρχών στο πλαίσιο της υλοποίησης της πολιτικής για τη συνοχή· ζητεί περαιτέρω ενίσχυση της αρχής της εταιρικής σχέσης και της έννοιας της ανάληψης ευθύνης των ενδιαφερόμενων φορέων με τη θέσπιση λεπτομερών δεσμευτικών διατάξεων σε ένα Περιφερειακό Σύμφωνο το οποίο θα αποφασισθεί σε κάθε κράτος μέλος, προκειμένου να ενισχυθούν μεταξύ άλλων ο προγραμματισμός και η υλοποίηση που προσανατολίζονται περισσότερο στα αποτελέσματα·
4. φρονεί ότι η διαφάνεια όσον αφορά την πολιτική για τη συνοχή και τον κύκλο προγραμματισμού της, την κατανομή των δαπανών και την πρόσβαση των δυνητικών δικαιούχων των διαρθρωτικών ταμείων σε πληροφορίες αποτελούν σημαντικές προϋποθέσεις για την επίτευξη των συνολικών στόχων της πολιτικής για τη συνοχή, και ότι θα πρέπει, επομένως, η διαφάνεια να καθιερωθεί ως κατευθυντήρια διατομεακή αρχή στο πλαίσιο της διαδικασίας προγραμματισμού της συνοχής και λήψης αποφάσεων κατά την επόμενη περίοδο χρηματοδότησης· υπογραμμίζει ότι η κοινοποίηση του καταλόγου των δικαιούχων θα πρέπει να συνεχιστεί, και μάλιστα επιγραμματικά, δεδομένου ότι συνιστά αποτελεσματικό μέσο για τη βελτίωση της διαφάνειας·

5. θεωρεί τους κανόνες διαφάνειας (υποχρέωση δημοσίευσης τελικού δικαιούχου) απαραίτητο μέσο για τους εμπειρογνώμονες, την κοινή γνώμη και τους αρμόδιους για τη χάραξη πολιτικής προκειμένου να μπορούν να αξιολογούν κατά πόσον η διαρθρωτική χρηματοδότηση χρησιμοποιείται σύμφωνα με τους τεθέντες στόχους και με νόμιμο τρόπο· ζητεί να παρέχεται περιγραφή όχι μόνο στη γλώσσα της χώρας, αλλά και σε μία από τις τρεις γλώσσες εργασίας (αγγλικά, γαλλικά ή γερμανικά) και συνιστά περαιτέρω αναρμόνιση ως προς τις απαιτούμενες πληροφορίες·
6. επισημαίνει ότι, μολονότι οι περιφερειακές ανισότητες τείνουν να μειωθούν, ωστόσο εξακολουθούν να υφίστανται μείζονες ανισοροπίες –οι οποίες μάλιστα μεταξύ ορισμένων κρατών μελών αλλά και εντός ορισμένων κρατών μελών στην ουσία εντάθηκαν, μεταξύ άλλων λόγω της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης– και ότι, ως εκ τούτου, η πολιτική συνοχής πρέπει να συνεχίσει να επικεντρώνεται στην άμβλυνση των ανισοτήτων και στην επίτευξη αρμονικής και βιώσιμης ανάπτυξης για όλες τις περιφέρειες της Ένωσης, ανεξάρτητα από το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκονται·
7. αναγνωρίζει τις ιδιαίτερες ανάγκες περιφερειών που, λόγω γεωγραφίας και φυσικού περιβάλλοντος, βρίσκονται σε ιδιαίτερα μειονεκτική κατάσταση· ζητεί και πάλι από τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να εφαρμόσουν ειδικές μορφές προτιμήσεων – με την προϋπόθεση ότι θα είναι αποτελεσματικές και ότι θα αποφέρουν ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία – για τις περιφέρειες οι οποίες σύμφωνα με τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανήκουν στις ιδιαίτερα μειονεκτούσες κατηγορίες περιφερειών (εξόχως απόκεντρες περιφέρειες, πολύ αραιοκατοικημένες υπερβόρειες περιφέρειες και νησιωτικές, ορεινές ή παραμεθόριες περιφέρειες)·
8. αναγνωρίζει το ειδικό καθεστώς και τις ιδιαίτερες ανάγκες ορισμένων περιφερειών που απορρέουν από τη γεωγραφία, τη δημογραφική μεταβολή ή από ειδικές δυσχέρειες, όπως είναι το φυσικό περιβάλλον, δίνοντας παράλληλα προσοχή και στις δυνατότητές τους· επαναλαμβάνει την έκκλησή του για ειδικές μορφές προτιμήσεων, ευελιξία και ειδική χρηματοδότηση από τον προϋπολογισμό για τις κατηγορίες αυτές περιφερειών, ιδίως για αυτές που αναφέρονται στα άρθρα 349 και 174 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που βρίσκονται σε ιδιαίτερα μειονεκτική θέση (όπως οι εξόχως απόκεντρες περιφέρειες, περιλαμβανομένων των εξόχως απόκεντρων αγροτικών περιφερειών, οι υπερβόρειες πολύ αραιοκατοικημένες περιφέρειες οι οποίες, μεταξύ άλλων, έχουν το μειονέκτημα των μεγάλων αποστάσεων και του βόρειου κλίματος, και οι νησιωτικές, ορεινές και παραμεθόριες περιφέρειες) μέσω ευνοϊκότερων όρων για επενδύσεις στις περιοχές αυτές, είτε με άμεση ενίσχυση είτε με φοροαπαλλαγές· ζητεί επίσης την εκπόνηση μελετών για τη διατήρηση ή τη θέσπιση ορισμένων προτιμήσεων για τις κατηγορίες αυτές περιφερειών, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι η χρήση των μέσων της διαρθρωτικής πολιτικής συνάδει προς τις οικονομίες τους, λαμβανομένης δεόντως υπόψη της σημασίας των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεών τους και της ανάγκης για ανταγωνιστικότητα και ίσες ευκαιρίες, ούτως ώστε οι οικονομίες τους να αποτελέσουν αναπόσπαστο μέρος της εσωτερικής αγοράς της ΕΕ·
9. επισημαίνει ότι η Ένωση θα μπορεί είναι ανταγωνιστική απέναντι στον παγκόσμιο ανταγωνισμό μόνον εφόσον η πολιτική της για τη συνοχή είναι σε θέση να αξιοποιεί στο έπακρο το αναπτυξιακό δυναμικό όλων των περιφερειών, των αστικών περιοχών και των πόλεων και παρέχει τη δυνατότητα να δίδεται μια επαρκώς ευέλικτη απάντηση σε επίπεδο περιφερειών στις προκλήσεις και τις αδυναμίες που επισημαίνει η στρατηγική Ευρώπη 2020· υπογραμμίζει, σε αυτό το πλαίσιο, ότι η στοχευμένη χρησιμοποίηση των

πόρων των διαρθρωτικών πόρων μέσω μιας ευρείας εδαφικής προσέγγισης πρέπει να χρησιμεύει επίσης στην αντιστάθμιση διαρθρωτικών αδυναμιών στις ισχυρότερες περιφέρειες· τονίζει, ωστόσο, ότι η πολιτική συνοχής δεν είναι απλώς εργαλείο εφαρμογής της στρατηγικής Ευρώπη 2020 και ότι η διαρκής έμφαση στις βασικές αρχές της πολιτικής για τη συνοχή θα έχει την προστιθέμενη αξία της διατήρησης των επιτευγμάτων της Ευρώπης 2020 ακόμη και μετά τη λήξη της στρατηγικής·

10. υπογραμμίζει ότι η πολιτική για τη συνοχή πρέπει να συνεχίσει να εστιάζει στην εδαφική συνοχή και επισημαίνει ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας πρόσθεσε στους στόχους της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής το στόχο της εδαφικής συνοχής· δηλώνει ότι ο στόχος αυτός είναι αλληλένδετος με τις προκλήσεις της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής και ενισχύει την ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία της πολιτικής για τη συνοχή· επισημαίνει, τέλος, ότι η «εδαφική συνοχή» διαδραματίζει επιπλέον σημαντικό ρόλο και σε υποπεριφερειακό επίπεδο, ιδίως στις αστικές περιοχές (προβληματικές αστικές συνοικίες, άναρχη εξάπλωση αστικής περιοχής), ακόμη και εντός των περιφερειών που θεωρούνται εύπορες·
11. θεωρεί ότι οι μακροπεριφερειακές στρατηγικές – υπό την προϋπόθεση ότι οι περιφερειακές αρχές συμμετέχουν στη διαχείρισή τους – αποτελούν σπουδαία ευκαιρία για την αξιοποίηση μορφών του υπερεθνικού δυναμικού, τη βελτίωση της συνεργασίας μεταξύ των διαφόρων επιπέδων διακυβέρνησης και την υιοθέτηση κοινής προσέγγισης για την αντιμετώπιση φυσικών προκλήσεων, όπως είναι η προστασία του περιβάλλοντος ή η αξιοποίηση πόρων και αναπτυξιακών δυνατοτήτων, εξασφαλίζοντας με αυτό τον τρόπο μια πιο αποδοτική, ισόρροπη και βιώσιμη ανάπτυξη· επισημαίνει την ανάγκη αποτελεσματικότερης σύνδεσης των προγραμμάτων εδαφικής συνεργασίας με εδαφικές στρατηγικές (όπως σχέδια περιφερειακής ανάπτυξης, στρατηγικές τοπικής ανάπτυξης και σχέδια για την τοπική ανάπτυξη)· φρονεί ότι με τον καλύτερο συντονισμό των υφιστάμενων μηχανισμών ενίσχυσης ανοίγει ο δρόμος για μια πιο στοχευμένη χρήση των διαρθρωτικών ταμείων της ΕΕ, χωρίς αυτό να συνεπάγεται την αύξηση των πόρων που διατίθενται στους συγκεκριμένους τομείς διαπεριφερειακής συνεργασίας· εκτιμά επιπλέον ότι δεν πρέπει να δημιουργηθούν άλλα νέα μέσα, οικονομικοί πόροι ή δομές εφαρμογής για τις στρατηγικές αυτές και ότι δεν πρέπει να θιγεί η χρηματοδοτική ενίσχυση που παρέχεται στις περιφέρειες για μικρότερης κλίμακας αναπτυξιακά έργα· εκτιμά ότι η μακροπεριφερειακή προσέγγιση θα μπορούσε να αξιοποιηθεί για την ενίσχυση των δεσμών μεταξύ της πολιτικής για τη συνοχή και της πολιτικής γειτονίας· στο πλαίσιο αυτό, παροτρύνει την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να λάβουν περισσότερο υπόψη την εδαφική διάσταση του ΕΚΤ, ιδίως όσον αφορά την πρόσβαση στην απασχόληση·
12. αμφιβάλει κατά πόσον τα ειδικά επιχειρησιακά προγράμματα για λειτουργικές γεωγραφικές ενότητες, όπως ομάδες αρχών σε τοπικό επίπεδο ή σε επίπεδο θαλάσσιας ή ποτάμιας λεκάνης, θα αποφέρουν πρόσθετα οφέλη, ιδιαίτερα σε περιπτώσεις όπου δεν υπάρχουν πολιτικές αρχές (συμπεριλαμβανομένων δημοκρατικά εκλεγμένων αρχών) με επαρκή αρμοδιότητα για την εφαρμογή τους· ζητεί αντίθετα να υπάρξει πιο στενός συντονισμός των μακροπεριφερειακών στρατηγικών, των περιφερειακών σε επίπεδο μητροπόλεων στρατηγικών ή των στρατηγικών με βάση τη γεωγραφία και το περιβάλλον σε διακρατικό επίπεδο και να ληφθούν δεόντως υπόψη οι εν λόγω λειτουργικές γεωγραφικές ενότητες στο πλαίσιο των εθνικών επιχειρησιακών προγραμμάτων, προκειμένου να διευκολυνθεί η χρήση της χρηματοδότησης της ΕΕ για διαπεριφερειακά αναπτυξιακά έργα· εκτιμά ότι τα ειδικά επιχειρησιακά προγράμματα θα πρέπει να είναι η

προτιμητέα λύση εφαρμογής σε περιφέρειες όπου η υποπεριφερειακή εφαρμογή εξασφαλίζει προστιθέμενη αξία έναντι των εθνικών και περιφερειακών προγραμμάτων και έχουν δημιουργηθεί εταιρικές σχέσεις από πολιτικούς φορείς με σκοπό την υλοποίηση των προγραμμάτων· ζητεί τη ανάμιξη διασυνοριακών ομίλων στη χάραξη των επιχειρησιακών προγραμμάτων για τα διασυνοριακά προγράμματα, βάσει του κανονισμού ΕΟΕΣ·

13. υπογραμμίζει τον καίριο ρόλο των αστικών περιοχών και περιφερειών – συμπεριλαμβανομένων των πρωτεύουσών και των περιφερειών τους – στην επίτευξη των οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών στόχων της στρατηγικής για την Ευρώπη 2020· υποστηρίζει τη δυναμική διαδικασία που δρομολογήθηκε κατά την προηγούμενη περίοδο προγραμματισμού για τα ολοκληρωμένα αστικά προγράμματα και επισημαίνει τη σπουδαιότητα των εν εξελίξει πειραματισμών· ζητεί τη στήριξη ιδεών και έργων που μπορούν να χρησιμεύσουν ως πρότυπα με βάση ενοποιημένα, ανάλογα με την περιοχή σχέδια ανάπτυξης, καθώς και την αμοιβαία επωφελή αναβάθμιση των σχέσεων μεταξύ των πόλεων και των αγροτικών περιοχών που συνδέονται λειτουργικά με αυτές· εκτιμά ότι η εξασφάλιση μεγαλύτερης συνοχής μεταξύ των περιοχών αυτών έχει ιδιαίτερη σημασία για την αντιμετώπιση προβλημάτων των περιοχών που περιλαμβάνουν μειονεκτούσες κοινότητες· υπογραμμίζει, στο πλαίσιο αυτό, ότι οι μεγαλύτερες κοινωνικοοικονομικές διαφορές υφίστανται συχνά εντός των πόλεων και ότι πόλεις με μειονεκτούσες περιοχές και θύλακες φτώχειας είναι δυνατόν να υπάρχουν και σε ευημερούσες περιφέρειες·
14. τονίζει ότι οι πόλεις μπορούν να συμβάλουν σημαντικά, ως κέντρα ανάπτυξης και κινητήριες δυνάμεις ανάπτυξης, σε συγκεκριμένες περιφέρειες· επισημαίνει, παράλληλα, την ανάγκη να μπορούν οι αγροτικοί οικισμοί να συμμετέχουν σε ολοκληρωμένες λύσεις για μια συγκεκριμένη λειτουργική γεωγραφική ενότητα με την υποστήριξη των εταιρικών σχέσεων και των δικτύων· υπογραμμίζει τις συγκεκριμένες προκλήσεις που αντιμετωπίζουν τα μεγαλύτερα αστικά κέντρα λόγω του πολύπλοκου χαρακτήρα των κοινωνικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών τους ρόλων· θεωρεί, στο πλαίσιο αυτό, ότι το ενδογενές δυναμικό των αγροτικών και περιαστικών περιοχών προσφέρει μια ευκαιρία ανάπτυξης η οποία δεν περιορίζεται περιμετρικά των οικισμών και των μεγαλουπόλεων· σημειώνει, επιπλέον, την ευκαιρία για οικονομική ανάπτυξη ιδιαίτερα μειονεκτούσων περιφερειών που προσφέρει η κατάλληλη αξιοποίηση και στήριξη του ενδογενούς δυναμικού των αγροτικών περιοχών, συμπεριλαμβανομένου του περιβαλλοντικού και του πολιτιστικού τους πλούτου· εκτιμά επίσης, στο πλαίσιο της διαρθρωτικής πολιτικής και της πολιτικής για τη συνοχή, ότι οι συμπράξεις αγροτικών περιφερειών και αστικών περιοχών είναι προσφορότερες για την εξασφάλιση στις αγροτικές περιοχές των ίδιων προϋποθέσεων ανάπτυξης και ποιότητας ζωής όσον αφορά κοινωνικούς και οικονομικούς παράγοντες· καλεί τα κράτη μέλη, δεδομένης της δυναμικής επιρροής των πόλεων στην οικονομική ανάπτυξη των περιφερειών και στην τόνωση της οικονομίας στις περιβάλλουσες αγροτικές περιοχές, να εξασφαλίσουν τους αναγκαίους πόρους για την υλοποίηση των απαιτούμενων αστικών και περιαστικών έργων·
15. απορρίπτει τη χρήση υποχρεωτικών ποσοστώσεων, ιδίως όσον αφορά τις εθνικές κατανομές των προγραμμάτων ΕΚΤ/ΕΤΠΑ, για την τοπική και αστική ανάπτυξη, για τις αγροτικές περιοχές και για άλλες κατηγορίες χωρικών συγκεντρώσεων ή λειτουργικών περιοχών, δεδομένου ότι έτσι θα μπορούσε να εξασφαλισθεί μεγαλύτερη κρίσιμη μάζα παρεμβάσεων· εκτιμά ότι η απαίτηση να προσδιορίζεται σε επίπεδο επιχειρησιακού

προγράμματος ποιες αστικές και άλλες περιοχές είναι επιλέξιμες για ενίσχυση είναι μια δυνατότητα στην οποία θα πρέπει να δίδεται προτεραιότητα, στις περιπτώσεις που η μέθοδος αυτή θα εξασφαλίσει προστιθέμενη αξία και συγκέντρωση της έντασης των ενισχύσεων, και ότι αυτό πρέπει να αποτελεί αντικείμενο διαπραγματεύσεως βάσει των αρχών της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης· εκτιμά ότι και στο θέμα αυτό πρέπει να δοθεί στα κράτη μέλη και στις περιφέρειες μεγαλύτερη ευθύνη για τη διοργάνωση πιο ανταγωνιστικών και επικεντρωμένων στην απόδοση διαδικασιών επιλογής·

16. υπογραμμίζει ότι στη διαρθρωτική πολιτική και στην πολιτική για τη συνοχή δεν πρέπει να υπάρχει μονομερής ευνοϊκή μεταχείριση απέναντι σε ορισμένες κατηγορίες περιφερειών· ζητεί την ενίσχυση των συμπράξεων αγροτικών περιφερειών και αστικών περιοχών από κοινωνική, οικονομική και οικολογική άποψη·
17. τονίζει ότι η χρηματοδότηση της πολιτικής για τη συνοχή και της διαρθρωτικής πολιτικής πρέπει να λαμβάνει επίσης υπόψη τις εκπαιδευτικές, πολιτιστικές και κοινωνικοπολιτικές προκλήσεις της στρατηγικής Ευρώπη 2020, συμμορφούμενη παράλληλα προς το θεμελιώδη στόχο της ΕΕ για οικονομική, κοινωνική και περιφερειακή συνοχή όπως θεσπίζεται στη Συνθήκη και σεβόμενη την αρχή της επικουρικότητας· εκτιμά, ωστόσο, ότι μια γενικευμένη «ευρωπαϊοποίηση» των αντίστοιχων τομέων πολιτικής θα αποτύγχανε για οικονομικούς λόγους· ζητεί, κατά συνέπεια, την περαιτέρω ανάπτυξη προσεγγίσεων ανάπτυξης με βάση την περιοχή που θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν ως πρότυπα, με παράλληλη διατήρηση των υφιστάμενων αρμοδιοτήτων σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο·
18. τονίζει, παρομοίως, ότι η πολιτική για τη συνοχή δεν μπορεί να αποτελέσει όχημα ή μέσο εξυπηρέτησης τομεακών ζητημάτων, όπως είναι οι πολιτικές για την έρευνα και την ανάπτυξη, τη βιομηχανική καινοτομία και την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος, καθώς αυτό θα σήμαινε στρέβλωση του πρωταρχικού στόχου και επιβολή περιορισμών στη χρήση της για την προώθηση του αναπτυξιακού δυναμικού των περιφερειών, που έχει ζωτική σημασία για την προσέγγιση μεταξύ των περισσότερο μειονεκτουσών περιφερειών και των περισσότερο αναπτυγμένων περιφερειών·
19. ζητεί, υπό το πρίσμα της απαιτούμενης μετάβασης σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και της συζήτησης για την κλιματική αλλαγή, μεγαλύτερη συμβολή της πολιτικής για τη συνοχή στην ταχεία ανάπτυξη της περιβαλλοντικής τεχνολογίας και των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας· εκτιμά ότι τούτο πρέπει να αποτελεί μία από τις προτεραιότητες, εάν στο πλαίσιο των προγραμμάτων διατίθενται επαρκή ποσά και εάν η έμφαση στις ανανεώσιμες πηγές εξασφαλίζει ενωσιακή προστιθέμενη αξία, βάσει σχεδίων για αποκεντρωμένες ενεργειακές προσεγγίσεις με αποδοτικές τεχνολογίες αποθήκευσης ενέργειας στις περιφέρειες· τάσσεται υπέρ της αξιοποίησης του δυναμικού της περιφερειακής οικονομίας στον τομέα αυτό·
20. διαπιστώνει ότι τα διαρθρωτικά ταμεία μπορούν να στηρίζουν τις επενδύσεις σε ειδικές ενεργειακές υποδομές, στήριξη η οποία όμως πρέπει να διατίθεται μόνο στις περιφέρειες εκείνες όπου πολιτικοί και γεωγραφικοί περιορισμοί παρεμποδίζουν σε μεγάλο βαθμό την ικανότητα της αγοράς να ανταποκριθεί στις ανάγκες ενεργειακού εφοδιασμού· ζητεί επίσης η παροχή στήριξης από τα διαρθρωτικά ταμεία να συνδέεται πάντα με την ενίσχυση της εσωτερικής αγοράς ενέργειας και την ασφάλεια του εφοδιασμού, καθώς και με την αρχή της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης στη διαχείριση των πόρων·
21. θεωρεί επίσης ότι μία από τις ευθύνες της πολιτικής για τη συνοχή είναι να πράττει το

παν προκειμένου να καλυφθούν τα κενά και να εξαλειφθούν τα σημεία συμφόρησης σε ένα βασικό δίκτυο ΔΕΔ αποτελούμενο από οδικούς άξονες με ευρωπαϊκή σημασία, ιδίως στις παραμεθόριες περιφέρειες που έχουν μέχρι τώρα παραμεληθεί ιδιαίτερα στο θέμα αυτό·

22. τονίζει ότι τα διευρωπαϊκά δίκτυα μεταφορών διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στη συνοχή μεταξύ των ευρωπαϊκών περιφερειών και ότι, ως εκ τούτου, πρέπει να επιταχυνθεί η ανάπτυξη των υποδομών ΔΕΔ, των θαλάσσιων αρτηριών και καθορισμένων ευρωπαϊκών οδών και να βελτιωθεί η πρόσβαση σε αυτές, ιδίως στις παραμεθόριες περιφέρειες και εξόχως απόκεντρες περιφέρειες· ζητεί τη λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων προκειμένου να διασφαλισθεί επαρκής χρηματοδότηση και να εξασφαλισθεί η έγκαιρη υλοποίηση των έργων προτεραιότητας ΔΕΔ-Μ· εκτιμά ότι ορισμένες κατηγορίες διασυνοριακής υποδομής θα πρέπει να θεωρούνται ως έργα προτεραιότητας επιλέξιμα για χρηματοδότηση στο πλαίσιο των στόχων 1, 2 και 3 και ζητεί τη θέσπιση υποχρεωτικού δικαιώματος υποβολής της αρχικής πρότασης για αυτό το είδος δράσης σε περιφερειακό επίπεδο και ισότιμη συμμετοχή των παραμεθόριων περιφερειών και των τοπικών αρχών στη διαδικασία προγραμματισμού·
23. ενθαρρύνει την εφαρμογή των εθνικών πόρων, δεδομένης της προστιθέμενης αξίας που έχουν τα μέτρα αυτά για την ενίσχυση της περιφερειακής σύγκλισης, της εδαφικής συνοχής και της ανάπτυξης δραστηριοτήτων όπως ο τουρισμός, που είναι σημαντικές για απομονωμένες περιοχές π.χ. νησιωτικές·
24. στηρίζει την οικονομική ανάπτυξη και την απασχόληση στις ΜΜΕ και τις πολύ μικρές επιχειρήσεις· ζητεί, επομένως, οι βασικές αρχές της «Small Business Act» για την Ευρώπη, ήτοι «Προτεραιότητα στις μικρές επιχειρήσεις» και «Μία φορά μόνο», να θεωρούνται ως ένα από τα θεμέλια της πολιτικής για τη συνοχή και φρονεί ότι οι αρχές αυτές θα πρέπει να εφαρμόζονται από τα κράτη μέλη και τις περιφέρειες για τον καθορισμό των επιχειρησιακών τους προγραμμάτων·

Δέσμη στόχων και πλαίσιο σχεδιασμού των προγραμμάτων

25. τονίζει ότι τα βασικά στοιχεία της στρατηγικής Ευρώπη 2020 (καινοτομία, εκπαίδευση και κατάρτιση, ενέργεια, περιβάλλον, απασχόληση, ανταγωνιστικότητα, δεξιότητες και μείωση της φτώχειας) αποτελούν ήδη συνιστώσα της πολιτικής για τη συνοχή και της διαρθρωτικής πολιτικής· εκτιμά ότι οι προκλήσεις της στρατηγικής Ευρώπη 2020 εντάσσονται πολύ ομαλά στη δέσμη τριών στόχων (σύγκλιση, περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση, και ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία), που έχει αποδείξει την αποτελεσματικότητά της·
26. υπογραμμίζει ότι οι επενδύσεις στην καινοτομία και την εκπαίδευση μπορούν να προαγάγουν την ανάπτυξη· τονίζει, ωστόσο, ότι πρέπει να παρέχεται ουσιαστική υποστήριξη από την ανάλογη υποδομή (μεταφορές, ευρυζωνικό διαδίκτυο, ενέργεια) και από κατάλληλους θεσμούς (ισορροπημένη σύνθεση δημόσιων επενδύσεων και εξυγίανση της δημοσιονομικής πολιτικής με μακροοικονομικά μέτρα, υπηρεσίες ηλεκτρονικής διακυβέρνησης και διασυνοριακή εκπαίδευση)·
27. εκτιμά ότι η προώθηση βασικών υποδομών πρέπει επίσης να θεωρείται σύμφωνη προς τη στρατηγική Ευρώπη 2020, διότι μόνον όταν υπάρχουν ανταγωνιστικά δίκτυα μεταφορών, ενέργειας και επικοινωνίας, καθώς και υποδομές διάθεσης αποβλήτων θα μπορέσουν οι περιφέρειες σύγκλισης να συμβάλουν στην επίτευξη των στόχων της στρατηγικής

Ευρώπη 2020· ακριβώς για το λόγο αυτό πρέπει να δοθεί σχετική ευελιξία ως προς την ερμηνεία των στόχων αυτών στις ασθενέστερες περιφέρειες και τις περιφέρειες που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη·

28. τονίζει ότι το ΕΚΤ αποτελεί το σημαντικότερο μέσο για την εφαρμογή της κοινωνικής διάστασης της στρατηγικής Ευρώπη 2020 και ότι μπορεί να συμβάλει ουσιαστικά στην επίτευξη των κεντρικών προτεραιοτήτων της στρατηγικής αυτής, ήτοι στην απασχόληση, τη μετάβαση σε μια αειφόρο οικονομία, τη μείωση του αριθμού των παιδιών που εγκαταλείπουν πρόωρα το σχολείο, την καταπολέμηση της ένδειας, των διακρίσεων και του κοινωνικού αποκλεισμού, βρίσκοντας απαντήσεις στις διαφορετικές κοινωνικές καταστάσεις που βιώνουν οι άνθρωποι· τονίζει, στο πλαίσιο αυτό, ότι, εκτός από το ΑΕΠ, και άλλοι κοινωνικοί δείκτες θα ήταν χρήσιμοι στην ανάλυση SWOT·
29. πιστεύει ότι το ΕΚΤ έχει ζωτική σημασία για την πολιτική συνοχής και έχει το δυναμικό να εντείνει τη συμβολή της πολιτικής αυτής στην επίτευξη των στόχων της στρατηγικής Ευρώπη 2020, μεταξύ άλλων και στον τομέα της βιώσιμης ανάπτυξης με την προσφορά στήριξης σε ΜΜΕ για τη δημιουργία πράσινων θέσεων εργασίας·
30. θεωρεί ότι η καταπολέμηση των διακρίσεων στην αγορά εργασίας - ανεξαρτήτως του εάν σχετίζονται με το φύλο, το γενετήσιο προσανατολισμό, την εθνοτική καταγωγή, την ηλικία, τις αναπηρίες ή τον τόπο διαμονής - έχει ζωτική σημασία για την προαγωγή μιας γνήσιας ισότητας ευκαιριών· επισημαίνει ότι η αύξηση του ποσοστού απασχόλησης των γυναικών είναι ζωτικής σημασίας για την επίτευξη του στόχου της στρατηγικής Ευρώπη 2020 για την απασχόληση και ότι πρέπει, επομένως, να αντιμετωπιστούν πλήρως τα εμπόδια για τη συμμετοχή των γυναικών στην αγορά εργασίας·
31. φρονεί ότι το ΑΕΠ πρέπει να παραμείνει το βασικό κριτήριο για τον καθορισμό των περιοχών που είναι επιλέξιμες για τη μέγιστη ενίσχυση (οι περιοχές με μικρότερο από 75 % του μέσου κατά κεφαλήν ΑΕΠ) και, κατά περίπτωση, για τον καθορισμό των χωρών συνοχής (μικρότερο από 90 % του κατά κεφαλήν ΑΕΕ της ΕΕ)· εκτιμά ότι θα πρέπει να εκχωρηθεί στις αρμόδιες εθνικές και περιφερειακές αρχές περιθώριο για τη χρήση – στο κατάλληλο επίπεδο λήψης αποφάσεων, για κάθε στόχο και αναλόγως με τη γεωγραφική συγκέντρωση – πρόσθετων δεικτών που θα συμφωνηθούν στο πλαίσιο των συμβάσεων αναπτυξιακών και επενδυτικών εταιρικών σχέσεων, με τους οποίους θα αξιολογούνται οι κοινωνικές, οικονομικές, περιβαλλοντικές, δημογραφικές και γεωγραφικές προκλήσεις που αντιμετωπίζουν·
32. ζητεί η πολιτική για τη συνοχή να συνεχίσει να στοχεύει κατά κύριο λόγο στις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες, σύμφωνα με τα κριτήρια της Συνθήκης της Λισαβόνας· υπογραμμίζει ότι πρέπει να παραχωρείται επαρκές μερίδιο για την αντιμετώπιση των προβλημάτων ανάπτυξης στις περιφέρειες που έχουν ανάγκη από τη χρηματοδότηση που διατίθεται βάσει του στόχου 1 (σύγκλιση)·
33. ζητεί να τεθεί όριο στις περιόδους επιλεξιμότητας για περιφέρειες που αποδεικνύεται ότι δεν είναι σε θέση να σημειώσουν αξιόλογες βελτιώσεις της οικονομικής, κοινωνικής και περιβαλλοντικής τους κατάστασης μετά από αρκετές περιόδους προγραμματισμού και παρά τη μέγιστη ενίσχυση·
34. καλεί την Επιτροπή να υποβάλει πρόταση για όλη τη διάρκεια της επόμενης περιόδου προγραμματισμού με την οποία θα εξασφαλίζεται η παραχώρηση ρυθμιζόμενης, ικανής και αναλογικής μεταβατικής περιόδου για τις περιφέρειες που δεν εμπίπτουν πλέον στο

στόχο σύγκλισης, για την αντιμετώπιση της ειδικής κατάστασής τους, και για τις περιφέρειες με ΑΕΠ που κυμαίνεται μεταξύ του 75 % και 90 % του μέσου ενωσιακού, ως ενδιάμεσης κατηγορίας, προκειμένου να αποφευχθεί η άνιση μεταχείριση περιοχών παρά την παρεμφερή κατάστασή τους· εκτιμά ότι η ειδική αυτή ρύθμιση θα πρέπει να αντικαταστήσει τα σημερινά συστήματα «σταδιακής κατάργησης» και «σταδιακής εφαρμογής», δημιουργώντας ένα δίκαιο σύστημα που θα αντιμετωπίζει καλύτερα τις αρνητικές επιπτώσεις της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης στις περιφέρειες, ενισχύοντας παράλληλα τη δικαιοσύνη και την αλληλεγγύη, θεμελιώδεις αξίες της πολιτικής για τη συνοχή· τονίζει ότι τα μεταβατικά αυτά μέτρα για την επόμενη περίοδο προγραμματισμού δεν πρέπει να θεσπιστούν εις βάρος των σημερινών περιοχών σύγκλισης (στόχος 1) και ανταγωνιστικότητας (στόχος 2) ή του στόχου της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας (στόχος 3)·

35. ζητεί την ενίσχυση του στόχου 2 (περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση) μέσω της οριζόντιας φύσης του, για την επίτευξη αποτελεσμάτων σε περιορισμένο αριθμό προτεραιοτήτων της ΕΕ, όπως η ενίσχυση των ΜΜΕ, οι πράσινες καινοτομίες, οι τοπικές οικονομίες, η εκπαίδευση και η κατάρτιση, οι υποδομές, η βιώσιμη κινητικότητα, οι ανανεώσιμες ενέργειες και ο ενεργειακός εφοδιασμός, η αποδοτική χρήση των πόρων και η κοινωνική ένταξη· τονίζει ότι το δοκιμασμένο σύστημα διασφάλισης της ικανότητας των πιο αναπτυγμένων περιφερειών να εξαλείφουν τις περιφερειακές διαρθρωτικές αδυναμίες, να μειώνουν τις εδαφικές ανισότητες, να συμβάλλουν στην επίτευξη κοινών ευρωπαϊκών στόχων και να ανταποκρίνονται σε μελλοντικές προκλήσεις χρησιμοποιώντας δομές οι οποίες μπορούν να αντεπεξέλθουν με ευελιξία στις μεταβαλλόμενες περιστάσεις, συμπεριλαμβανομένων μεταξύ άλλων συστάδων καινοτομίας και ανταγωνισμού για τη χρηματοδότηση στις περιφέρειες αυτές, πρέπει να διατηρηθεί και να αναπτυχθεί περαιτέρω· ζητεί τη θέσπιση πρόσθετων μέτρων για περιοχές που επηρεάζονται σε μεγάλο βαθμό από τις διαρθρωτικές αλλαγές, τα οποία μπορούν να συμβάλουν στη βελτίωση της κοινωνικοοικονομικής κατάστασης και των υποδομών· επισημαίνει, στο πλαίσιο αυτό, ότι οι στρατηγικές πρέπει να σχεδιάζονται με αρκετή ευελιξία ώστε να είναι επιτρέπουν την αντιμετώπιση των προβλημάτων και των ιδιαιτεροτήτων της κάθε περιφέρειας·
36. ζητεί την ανάληψη δράσης για να διασφαλισθεί η ικανότητα των περισσότερο αναπτυγμένων περιφερειών να εκσυγχρονίζουν το κοινωνικό και οικονομικό τους κεφάλαιο και να αντιμετωπίζουν συγκεκριμένους θύλακες φτώχειας και ανεπαρκούς οικονομικής ανάπτυξης·
37. υποστηρίζει σαφώς την άποψη ότι οι προσπάθειες στο πλαίσιο του στόχου 3 (ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία) πρέπει να ενταθούν σε όλα τα εσωτερικά σύνορα της ΕΕ και στα τρία επίπεδα της συνεργασίας αυτής (διασυνοριακό, διαπεριφερειακό και διακρατικό) και ζητεί αύξηση του σχετικού μεριδίου των διαρθρωτικών ταμείων στο 7 %· ζητεί η κατανομή των πόρων για κάθε πρόγραμμα εδαφικής συνεργασίας να γίνεται βάσει εναρμονισμένων κριτηρίων, ώστε να ανταποκρίνεται με στρατηγικό και ολοκληρωμένο τρόπο στις ανάγκες και τις ιδιαιτερότητες του εκάστοτε γεωγραφικού εδάφους και περιοχής· τονίζει τη σημασία των παραμεθόριων περιφερειών για την επίτευξη των στόχων της στρατηγικής Ευρώπη 2020· κρίνει απαραίτητη την ενίσχυση του συντονισμού μεταξύ των διευρωπαϊκών δικτύων, κυρίως στους τομείς τους οποίους αφορούν οι μεταφορές και η ενέργεια, και των διασυνοριακών υποδομών, και την αύξηση των επιδοτήσεων για τα δίκτυα αυτά σύμφωνα με τις ευρωπαϊκές προτεραιότητες και ζητεί αντίστοιχη αύξηση της χρηματοδότησης για όλες τις παραμεθόριες περιφέρειες·

ζητεί την απλούστευση των κανόνων εφαρμογής που διέπουν τα προγράμματα του στόχου 3, βάσει της αρχής της αναλογικότητας, καθώς και την ανάπτυξη ενός κοινού συνόλου κανόνων επιλεξιμότητας, στοιχεία που αποτελούν όλα προϋποθέσεις για να καταστούν τα προγράμματα αυτά αποτελεσματικότερα και περισσότερο ορατά· τονίζει την ανάγκη για στενή συμμετοχή των τοπικών φορέων λήψης αποφάσεων, γιατί μόνον έτσι μπορούν να αποκτήσουν συγκεκριμένο περιεχόμενο·

38. φρονεί ότι οι ΕΟΕΣ συνιστούν ένα μοναδικό, εξαιρετικά πολύτιμο εργαλείο εδαφικής διακυβέρνησης που ανταποκρίνεται στις ανάγκες για διαρθρωμένη συνεργασία και πρέπει να προωθηθεί ως μέσο συγκρότησης συστημάτων διασυνοριακής διακυβέρνησης, που εξασφαλίζουν την ανάληψη ευθύνης για τις διάφορες πολιτικές σε περιφερειακό και σε τοπικό επίπεδο·
39. απορρίπτει αναφανδόν όλες τις προτάσεις για εθνικοποίηση ή τομεοποίηση της πολιτικής για τη συνοχή· εκτιμά ότι η ίδρυση νέων θεματικών ταμείων (κλίματος, ενέργειας, μεταφορών) θα υπονόμευε τη δοκιμασμένη και ορθή αρχή της κοινής διαχείρισης και των ολοκληρωμένων προγραμμάτων και θα έθετε σε κίνδυνο τη διαθεσιμότητα συνεργειών και την αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων και, κατά συνέπεια, τη συμβολή των περιφερειών στην υλοποίηση των στόχων της στρατηγικής Ευρώπη 2020·
40. εμμένει στην άποψη ότι το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο πρέπει να παραμείνει μέρος της πολιτικής για τη συνοχή, διότι μόνον έτσι είναι δυνατή η διαμόρφωση και η εφαρμογή ολοκληρωμένων στρατηγικών για την αντιμετώπιση οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων·
41. στηρίζει την Επιτροπή στο στόχο της εξασφάλισης ενός ισχυρότερου, αποτελεσματικού και περισσότερο ορατού ΕΚΤ· ζητεί, προς τούτο, από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να καταλήξουν σε συμφωνία στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεών τους για το αναγκαίο ποσό της συνεισφοράς του ΕΚΤ στο πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων·
42. πιστεύει ότι τα μέτρα για την αύξηση της αποτελεσματικότητας του ΕΚΤ πρέπει να βασίζονται κυρίως σε κίνητρα και όχι σε κυρώσεις·
43. υπογραμμίζει ότι η οικονομική κρίση κατέστησε επιτακτικότερη την ανάγκη παρεμβάσεων στους τομείς που εμπίπτουν στο ΕΚΤ, ιδιαίτερα για τη στήριξη της απασχόλησης, του επαγγελματικού αναπροσανατολισμού, της κοινωνικής ένταξης και της μείωσης της φτώχειας·
44. τονίζει το γεγονός ότι το ΕΚΤ παρέχει καίρια στήριξη στις πολιτικές της αγοράς εργασίας, όπως είναι οι πολιτικές πρόληψης και οι τοπικές πολιτικές, καθώς και σε αυτές που επιδιώκουν να βοηθήσουν τους νέους να ενταχθούν στην αγορά εργασίας και να καταπολεμήσουν την ανεργία· επισημαίνει το γεγονός ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να χρησιμοποιούν το ΕΚΤ για επενδύσεις σε νέες δεξιότητες, εκπαίδευση (περιλαμβανομένης της νηπιακής εκπαίδευσης), διά βίου μάθηση, επαγγελματικό επαναπροσανατολισμό και δραστηριότητες μετεκπαίδευσης με στόχο την απασχόληση, και τονίζει ότι το ταμείο αυτό διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στην ενίσχυση της κοινωνικής ένταξης σε όλες τις διαστάσεις της, περιλαμβανομένης της ενίσχυσης για τις πλέον μειονεκτικές και ευάλωτες ομάδες·
45. καλεί την Επιτροπή να ενισχύσει τις παρεμβάσεις του ΕΚΤ που αποσκοπούν στην προώθηση της ένταξης στην αγορά εργασίας· παροτρύνει τα κράτη μέλη να επενδύουν

στα παιδιά από τη νηπιακή ηλικία μέσω της εκπαίδευσης και αργότερα να εφαρμόζουν ενδοσχολική καθοδήγηση με βάση τις ευκαιρίες απασχόλησης σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο και διά βίου κατάρτιση για να βοηθούν τους εργαζομένους να προσαρμόζουν τις δεξιότητές τους στην αγορά εργασίας, εφαρμόζοντας παράλληλα μέτρα για την καταπολέμηση της ανεργίας και την αντιμετώπιση του φαινομένου των "εργαζόμενων φτωχών" και θεσπίζοντας ειδικά διαμορφωμένα προγράμματα υπέρ μειονεκτικών ομάδων και ευάλωτων ομάδων, όπως οι Ρομά, οι μετανάστες, τα άτομα με αναπηρίες και όσοι εγκαταλείπουν πρόωρα το σχολείο, ώστε να προωθηθεί στην Ευρώπη η ουσιαστική ανάπτυξη χωρίς αποκλεισμούς και μια οικονομία βασισμένη στη γνώση·

46. ζητεί βελτιωμένη στοχοθέτηση και πρόσθετη τεχνική στήριξη στις περιφέρειες που πλήττονται από μεγάλη φτώχεια και τη συχνά υπό συνθήκες έντασης συνύπαρξη πλειονοτικών και μειονοτικών πολιτισμών σε επίπεδο υποπεριφερειών· θεωρεί ότι οι εν λόγω υποπεριφερειακές οντότητες μπορούν εύκολα να παραμείνουν θύλακες μεγάλης φτώχειας αντιμετωπίζοντας το διαχωρισμό ακόμη και στο εσωτερικό περιφερειών που δεν υστερούν κατ' ανάγκη σε σχέση με τους στατιστικούς μέσους όρους· σημειώνει ότι θα πρέπει να υπάρξει επικέντρωση των προσπαθειών στην ανάπτυξη αυτών των υποπεριφερειακών οντοτήτων·
47. χαιρετίζει το γεγονός ότι, για πρώτη φορά, θεσπίστηκαν σε μερικά κράτη μέλη για την περίοδο χρηματοδότησης 2007-2013 επιχειρησιακά προγράμματα και στο πλαίσιο του ΕΚΤ, τα οποία καλύπτουν όλους τους στοχοθετημένους τομείς·
48. τονίζει το γεγονός ότι η πολύτιμη εμπειρία της κοινοτικής πρωτοβουλίας EQUAL είναι ακόμη και σήμερα σημαντική, ιδίως όσον αφορά το συνδυασμό τοπικών και περιφερειακών μέτρων και την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών σε ολόκληρη την ΕΕ·
49. υπογραμμίζει τη σημασία των συνεργειών που επιτυγχάνονται μέσω ολοκληρωμένων τοπικών και περιφερειακών προσεγγίσεων, ιδίως σε συνεργασία του ΕΚΤ με το ΕΤΠΑ, και ζητεί να θεσπιστούν κοινοί κανόνες επιλεξιμότητας, καθώς και να αυξηθεί και να διευκολυνθεί η χρήση της δυνατότητας για διασταυρούμενη χρηματοδότηση μεταξύ των δύο αυτών ταμείων – ιδίως στο πλαίσιο του ολοκληρωμένου σχεδιασμού ανάπτυξης· υποστηρίζει την καθιέρωση της δυνατότητας εφαρμογής πολυταμειακών επιχειρησιακών προγραμμάτων, τα οποία αναμένεται ότι θα διευκολύνουν περαιτέρω τις ολοκληρωμένες προσεγγίσεις· ζητεί, επιπλέον, βελτίωση των συνεργειών μεταξύ του ΕΤΑ και του ΕΤΠΑ·
50. ζητεί, με στόχο την αύξηση των συνεργειών, μεγαλύτερη σύγκλιση των τομεακών πολιτικών (μεταφορές, ενέργεια, έρευνα, περιβάλλον, εκπαίδευση) στην πολιτική για τη συνοχή και τη διαρθρωτική πολιτική, προκειμένου να επιτευχθεί μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και καλύτερος συντονισμός μεταξύ των διαρθρωτικών ταμείων, του ΠΚΠ και των προγραμμάτων πλαίσιο για την έρευνα και ανάπτυξη· θεωρεί ότι ο πολυταμειακός προγραμματισμός θα μπορούσε να συμβάλει σε μια πιο ολοκληρωμένη προσέγγιση και θα αύξανε την αποτελεσματικότητα της διασύνδεσης μεταξύ αυτών των διαφορετικών ταμείων· θεωρεί ότι οι εθνικές/περιφερειακές εταιρικές σχέσεις αποτελούν κατάλληλο μέσο για τη σύγκλιση των διαφόρων αυτών πολιτικών· υπογραμμίζει, εν προκειμένω ότι πρέπει να καθορισθούν σαφείς στόχοι και να αξιολογηθεί κατά πόσον επιτεύχθηκαν οι στόχοι στα κράτη μέλη·
51. προτείνει την εδαφική κατανομή των πολιτικών έρευνας και ανάπτυξης· τονίζει, επομένως, τη σημασία που έχει η προσαρμογή της πολιτικής για τη συνοχή και των

πολιτικών έρευνας και ανάπτυξης στις ειδικές ανάγκες των εδαφικών περιφερειών δεδομένου ότι η ουσιαστικότερη συμμετοχή των περιφερειακών και τοπικών αρχών στο σχεδιασμό και την εκτέλεση των ταμείων περιφερειακής ανάπτυξης και των προγραμμάτων έρευνας και καινοτομίας έχει καίρια σημασία, στο βαθμό που δεν είναι δυνατή η εφαρμογή της ίδιας αναπτυξιακής στρατηγικής σε όλες τις περιφέρειες·

52. ζητεί κοινό στρατηγικό πλαίσιο για το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ, το Ταμείο Συνοχής, τα προγράμματα πλαίσιο, το ΕΓΤΑΑ και το ΕΤΑ για την περίοδο χρηματοδότησης μετά το 2013· εκτιμά ότι το μοντέλο της εναρμονισμένης κανονιστικής προσέγγισης (που καλύπτει τη διαχείριση, την επιλεξιμότητα και τους κανόνες για το λογιστικό έλεγχο και την υποβολή εκθέσεων) πρέπει να ενισχυθεί περαιτέρω με ένα κοινό κανονισμό πλαίσιο· επισημαίνει, εν προκειμένω, τη σημασία που έχει η ομαλή συνεργασία μεταξύ των διαφορετικών ταμείων για την επίτευξη αποτελεσμάτων· ζητεί από την Επιτροπή να προβεί στις απαιτούμενες αναπροσαρμογές για να διασφαλίσει ότι τα αντίστοιχα ταμεία μπορούν, όπου είναι δυνατόν, να αλληλοσυμπληρώνονται·
53. ζητεί τη θέσπιση ενός νέου κοινού στρατηγικού πλαισίου από το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία βάσει του άρθρου 177 της ΣΛΕΕ·
54. εκτιμά ότι το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο πρέπει να περιληφθεί στο κοινό στρατηγικό πλαίσιο, χωρίς, ωστόσο, να τροποποιηθούν οι ειδικοί κανόνες και διατάξεις που αφορούν τη λειτουργία του και με παράλληλη διασφάλιση του εφοδιασμού του με επαρκείς πόρους· καλεί την Επιτροπή να ενισχύσει το ρόλο του ΕΚΤ, να αναβαθμίσει την εικόνα του και να απλουστεύσει τις συναφείς ρυθμίσεις δημοσιονομικού ελέγχου θεσπίζοντας απλές και αποτελεσματικές διαδικασίες συνεργασίας μεταξύ των αρχών διαχείρισης και των υπηρεσιών δημοσιονομικού ελέγχου·
55. προτείνει, εν προκειμένω, να μελετηθεί η επανένταξη των προγραμμάτων περιφερειακού ενδιαφέροντος του ΕΓΤΑΑ (άξονες 3 και 4) στο ανωτέρω πλαίσιο· απορρίπτει, ωστόσο, το ενδεχόμενο η επανένταξη αυτή να οδηγήσει σε μείωση των προϋπολογισμών που προορίζονται για το ΕΤΠΑ και το ΕΓΤΑΑ· ζητεί τον καθορισμό δεσμευτικών στόχων για τα κράτη μέλη και τις περιφέρειες προκειμένου να συγκροτηθούν εναρμονισμένες διοικητικές δομές για τα διαθρωπικά ταμεία της ΕΕ και τα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης περιφερειακού ενδιαφέροντος·
56. ζητεί την αναθεώρηση του κανονισμού για τη διασυνοριακή συνεργασία στα εξωτερικά σύνορα και του τρέχοντος ευρωπαϊκού μηχανισμού γειτονίας και εταιρικής σχέσης, με στόχο την ενσωμάτωση των συναφών κονδυλίων στο στόχο 3 (ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία)·
57. χαιρετίζει τους στόχους των συμβάσεων εταιρικής σχέσης στον τομέα της ανάπτυξης και των επενδύσεων που προτείνει η Επιτροπή αντί των εθνικών στρατηγικών πλαισίων αναφοράς που προετοίμαζε στο παρελθόν για επί μέρους κράτη μέλη· ζητεί να καθοριστούν στην παρούσα φάση βασικές επενδυτικές προτεραιότητες με στόχο την υλοποίηση της στρατηγικής Ευρώπη 2020 και την επίτευξη άλλων στόχων όσον αφορά την πολιτική για τη συνοχή· κρίνει απαραίτητη την ταχύτερη δυνατή διευκρίνιση του επιμερισμού των αρμοδιοτήτων μεταξύ των διαφόρων εμπλεκόμενων επιπέδων και ζητεί τη διατήρηση των εθνικών και/ή περιφερειακών και τοπικών αρμοδιοτήτων σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας· ζητεί σαφή δέσμευση για την προσήκουσα συμμετοχή των εταίρων στις συμβάσεις εταιρικών σχέσεων στους τομείς της ανάπτυξης και των

επενδύσεων·

58. υποστηρίζει ότι η διατήρηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων είναι το σημαντικότερο μέσο για την υλοποίηση συγκεκριμένων επενδυτικών προτεραιοτήτων που προβλέπονται στα στρατηγικά έγγραφα· ζητεί, στο πλαίσιο αυτό, τον καθορισμό σαφών και μετρήσιμων στόχων·
59. ζητεί τη δεσμευτική συμμετοχή περιφερειακών και τοπικών αρχών και ενώσεών τους, σύμφωνα με τα συνταγματικά και θεσμικά συστήματα των επί μέρους κρατών μελών, σε όλα τα στάδια λήψης αποφάσεων της πολιτικής για τη συνοχή (στρατηγικός σχεδιασμός, κατάρτιση και διαπραγμάτευση συμφωνιών εταιρικών σχέσεων στους τομείς της ανάπτυξης και επενδύσεων και επιχειρησιακά προγράμματα, παρακολούθηση και αξιολόγηση), με διαρθρωμένο και συστηματικό τρόπο· θεωρεί απαραίτητο να υπάρξει η κατάλληλη σχετική πρόνοια στους κανονισμούς για τα διαρθρωτικά ταμεία·
60. θεωρεί ότι οιαδήποτε μελλοντική στρατηγική για τη χρήση του ΕΚΤ θα είναι αποτελεσματικότερη εάν συμμετέχουν τα περιφερειακά και τοπικά επίπεδα διακυβέρνησης, που είναι ικανά να προσαρμόσουν τους στρατηγικούς στόχους στα συγκεκριμένα εδαφικά χαρακτηριστικά με βάση ένα διαρθρωμένο διάλογο με όλους τους ενδιαφερομένους·
61. στηρίζει το σύστημα καθορισμού θεματικών προτεραιοτήτων που πρότεινε η Επιτροπή· επισημαίνει ότι, όσο χαμηλότερο είναι το επίπεδο ανάπτυξης ενός κράτους μέλους ή μιας περιφέρειας, τόσο ευρύτερος πρέπει να είναι ο κατάλογος προτεραιοτήτων, ενώ πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ειδικές περιφερειακές αναπτυξιακές ανάγκες και να διασφαλίζεται ταυτόχρονα ότι η θεματική αυτή προσέγγιση του προγραμματισμού των διαρθρωτικών ταμείων και του ταμείου συνοχής δεν μπορεί να εφαρμόζεται εις βάρος της ολοκληρωμένης προσέγγισης με βάση με την περιοχή·
62. ζητεί από τα κράτη μέλη, σε περίπτωση καθορισμού ορισμένων δεσμευτικών προτεραιοτήτων για όλα τα κράτη μέλη, να περιλάβουν μεταξύ των προτεραιοτήτων τους την καινοτομία, τις υποδομές, τις μεταφορές και τη διαχείριση πόρων, αλλά εκτιμά ότι θα πρέπει να υπάρχει κάποιο περιθώριο ελιγμών, ώστε να λαμβάνονται υπόψη η κλίμακα των προγραμμάτων, το βασικό σενάριο σε κάθε περιφέρεια και τα αποτελέσματα που πρέπει να επιτευχθούν, προκειμένου οι προτεραιότητες αυτές να διαμορφωθούν με βάση τις ειδικές ανάγκες κάθε περιφέρειας· τονίζει, σε αυτό το πλαίσιο, ότι η καινοτομία πρέπει νοείται υπό την ευρεία έννοια, σύμφωνα με την εμβληματική πρωτοβουλία «Ένωση Καινοτομίας»· σημειώνει ότι οι ΜΜΕ αποτελούν την κύρια πηγή θέσεων απασχόλησης στην ΕΕ και φυτώριο επιχειρηματικών ιδεών· τονίζει ότι πρέπει να συνεχιστεί και να ενταθεί η ενίσχυση των ΜΜΕ λόγω του κεντρικού ρόλου τον οποίο μπορούν να διαδραματίσουν για την υλοποίηση της στρατηγικής Ευρώπη 2020· τονίζει ότι, σε συνδυασμό με την Ένωση Καινοτομίας, θα πρέπει να ακολουθηθεί μια ευρεία αντίληψη όσον αφορά τις ανάγκες για καινοτομία, ενώ παράλληλα θα πρέπει να εξακολουθήσει να διευκολύνεται η πρόσβαση των ΜΜΕ στη χρηματοδότηση· υπογραμμίζει ότι πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα να προτείνονται και να εφαρμόζονται περαιτέρω προτεραιότητες σε εθελοντική βάση και σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας· ζητεί να περιληφθούν στους προτεινόμενους τομείς προτεραιότητας οι τομείς της ενέργειας, της εκπαίδευσης και της κατάρτισης και δράσεις για την καταπολέμηση της φτώχειας·
63. ζητεί ως θέμα αρχής την αποφυγή καθυστερήσεων στην έναρξη του προγράμματος και εν

γένει την ταχύτερη εκτέλεση των διαδικασιών λήψης αποφάσεων και αξιολόγησης· υπογραμμίζει ότι αυτό έχει μεγάλη σημασία ιδίως για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις· ζητεί επίσης βελτίωση του τεχνικού εξοπλισμού που διαθέτουν οι εμπλεκόμενες διοικητικές αρχές, στενότερη διασύνδεση μεταξύ των αρχών αυτών, μείωση των υποχρεώσεων δημοσίευσης και σημαντική συρρίκνωση των προθεσμιών για τις προσκλήσεις υποβολής προσφορών και τις αιτήσεις· ζητεί από την Επιτροπή να αξιολογήσει κατά πόσον θα μπορούσαν να δημιουργηθούν πιλοτικοί τομείς για να δοκιμασθούν νέοι κανονισμοί σε μικρότερη κλίμακα προτού να τεθούν σε εφαρμογή στις υπόλοιπες περιφέρειες, προκειμένου να διαπιστωθούν πιθανά προβλήματα εφαρμογής·

Κίνητρα, προϋποθέσεις, εστίαση στα αποτελέσματα, συγχρηματοδότηση και επιλογές χρηματοδότησης

64. Ζητεί η χρηματοδότηση στο πλαίσιο των εταιρικών σχέσεων στους τομείς της ανάπτυξης και των επενδύσεων να υπόκειται σε συγκεκριμένες δεσμεύσεις που θα καθορίζονται με διάλογο μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών· εκτιμά ότι οι προκαθορισμένες αυτές προϋποθέσεις πρέπει να επιβάλλουν στα κράτη μέλη την υλοποίηση μεταρρυθμίσεων ώστε να διασφαλίζεται η αποδοτική χρήση των κονδυλίων στους τομείς που σχετίζονται άμεσα με την πολιτική για τη συνοχή, τις οποίες, όταν απαιτείται, τα κράτη μέλη θα καλούνται να υλοποιήσουν και ότι η διάθεση των κονδυλίων θα υπόκειται στις προϋποθέσεις αυτές· ζητεί να υπάρχει η δυνατότητα οι παράγοντες που εμπλέκονται στη διαχείριση των επιχειρησιακών προγραμμάτων να επηρεάζουν τις προϋποθέσεις· κρίνει σκόπιμο οι προϋποθέσεις αυτές να περιλαμβάνουν συγκεκριμένα την πλήρη εφαρμογή της υφιστάμενης νομοθεσίας της ΕΕ (στους τομείς της ρύθμισης των τιμών, των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων, των μεταφορών, του περιβάλλοντος και της υγείας κ.λπ.) με στόχο την πρόληψη των παρατυπιών και τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας· απορρίπτει, ωστόσο, κριτήρια, τα οποία επιβάλλουν στα κράτη μέλη να προβούν σε θεμελιώδεις κοινωνικές και οικονομικές μεταρρυθμίσεις· όλες οι προϋποθέσεις θα πρέπει να σέβονται πλήρως τις αρχές της επικουρικότητας και της εταιρικής σχέσης·
65. εκτιμά ότι η τυχόν επιβολή νέων προϋποθέσεων δεν πρέπει να οδηγεί σε πρόσθετη διοικητική επιβάρυνση των συμμετεχόντων φορέων· υποστηρίζει την ανάπτυξη συνεκτικών, τυποποιημένων συστημάτων επιβολής κριτηρίων τόσο για το ΕΤΠΑ όσο και για το ΕΚΤ, τα οποία θα επιδέχονται αντικειμενική αξιολόγηση·
66. θεωρεί την Επιτροπή υπεύθυνη για τη θέσπιση προϋποθέσεων και τον έλεγχο της εφαρμογής τους και προτείνει να υπάρξουν αντίστοιχα σχέδια δράσης για τα κράτη μέλη και τις περιφέρειες·
67. χαιρετίζει την πρόταση της Επιτροπής για μεγαλύτερη εστίαση της πολιτικής για τη συνοχή στα αποτελέσματα μέσω του εκ των προτέρων καθορισμού κατάλληλων στόχων και δεικτών· τονίζει ότι οι δείκτες αυτοί θα πρέπει να είναι ολιγάριθμοι, σαφώς καθορισμένοι, μετρήσιμοι και να συνδέονται άμεσα με τον αντίκτυπο της χρηματοδότησης και ότι θα πρέπει να καθορίζονται από κοινού με τις περιφέρειες/τα κράτη μέλη· θεωρεί, ωστόσο, ότι όλα τα προτεινόμενα μέσα και κριτήρια για τη μέτρηση των επιδόσεων θα πρέπει να εξακολουθήσουν να βασίζονται σε μια ποιοτική προσέγγιση ως προς τα προγράμματα·
68. θεωρεί ότι οι δείκτες που καθορίζουν τη χρηματοδότηση των περιφερειών από τα διαρθρωτικά ταμεία και το Ταμείο Συνοχής πρέπει να βασίζονται στα πιο πρόσφατα

στατιστικά στοιχεία της Eurostat, προκειμένου να λαμβάνουν πλήρως υπόψη τον οικονομικό και κοινωνικό αντίκτυπο της κρίσης στις περιφέρειες·

69. κρίνει ότι θα πρέπει να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα και η διαφάνεια του ΕΚΤ, μέσω δράσεων προσανατολισμένων περισσότερο στα αποτελέσματα και ζητεί να καθορισθούν εκ των προτέρων σαφείς και μετρήσιμοι στόχοι και δείκτες επιδόσεων, άμεσα σχετιζόμενοι με το σκοπό της χρηματοδότησης, οι οποίοι θα μετρούν συγκεκριμένα πόσο επιτυχής είναι η καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού και η ένταξη σε απασχόληση ποιότητας· κρίνει απαραίτητη τη συμμετοχή όλων των παραγόντων που εμπλέκονται σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης στον καθορισμό αυτών των στόχων και δεικτών, στόχοι και δείκτες που θα πρέπει να καθορίζονται με σαφήνεια και εγκαίρως σε σχέση με την πρόβλεψη της χρηματοδότησης, έτσι ώστε τόσο τα κράτη μέλη όσο και η Επιτροπή να μπορούν να αξιολογούν τα επιτευχθέντα αποτελέσματα και να κάνουν χρήση της κτηθείσας εμπειρίας στο επόμενο στάδιο προγραμματισμού· υποστηρίζει την πρόταση της Επιτροπής να εξαρτάται η κατανομή των κονδυλίων του ΕΚΤ από ex-ante προϋποθέσεις, μεταξύ των οποίων και από την προϋπόθεση της μεταφοράς της νομοθεσίας της ΕΕ και την υιοθέτηση των στόχων της ΕΕ, στοιχεία απαραίτητα για την επιτυχία των μέτρων του ΕΚΤ, καθώς και από διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και κατάλληλες διοικητικές ικανότητες· τονίζει ότι ο προσανατολισμός προς τα αποτελέσματα δεν πρέπει να αποβαίνει εις βάρος μικρών δικαιούχων ή στη δημιουργία νέων εμποδίων πρόσβασης ή κινδύνων για τους δικαιούχους αυτούς·
70. θεωρεί τη δημόσια και ιδιωτική συγχρηματοδότηση ως μία από τις θεμελιώδεις αρχές της πολιτικής για τη συνοχή· ζητεί την επανεξέταση του μέγιστου μεριδίου χρηματοδότησης της ΕΕ, το οποίο θα πρέπει να λαμβάνει περισσότερο υπόψη τα περιφερειακά επίπεδα ανάπτυξης, την ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία και τα είδη των χρηματοδοτούμενων μέτρων και, αναλόγως, να αυξάνεται ή να μειώνεται·
71. καλεί τα κράτη μέλη και τις περιφέρειες να ακολουθούν μια μακρόπνοη προοπτική στον προγραμματισμό των πιστώσεων συγχρηματοδότησης και να τις ενισχύουν μέσω χρηματοοικονομικών τεχνικών·
72. ζητεί, σε συνδυασμό με τις άμεσες επιδοτήσεις επιχειρήσεων, να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι η πολιτική για τη συνοχή, αντί να επηρεάζει τις αποφάσεις που λαμβάνουν οι επιχειρήσεις – ιδίως οι μεγάλες επιχειρήσεις – για τον τόπο εγκατάστασης της επιχείρησης, καταλήγει να εισπράττεται από επιχειρήσεις οι οποίες έχουν ήδη λάβει τις σχετικές αποφάσεις (φαινόμενο αντιπαραγωγικής δαπάνης) και ζητεί, ως εκ τούτου, η χρηματοδοτική ενίσχυση των ιδιωτικών επιχειρήσεων να επικεντρώνεται σε επενδύσεις στον τομέα της έρευνας και της ανάπτυξης ή να παρέχεται, συχνότερα απ' ό, τι ισχύει σήμερα, έμμεσα μέσω της υποστήριξης των υποδομών· ζητεί επίσης να περιληφθούν στο γενικό κανονισμό για τα διαρθρωτικά ταμεία σαφείς διατάξεις που θα αποκλείουν την παροχή οιασδήποτε ενωσιακής χρηματοδότησης για μετεγκαταστάσεις επιχειρήσεων εντός της Ένωσης, μειώνοντας σημαντικά το κατώφλι για τον έλεγχο των επενδύσεων αυτού του είδους, αποκλείοντας τις μεγάλες επιχειρήσεις από τις άμεσες επιδοτήσεις και θέτοντας δεκαετές όριο στη διάρκεια δραστηριοποίησης·
73. αναγνωρίζει το αποτέλεσμα μόχλευσης που έχουν τα νέα χρηματοπιστωτικά μέσα και τις δυνατότητές τους να κινητοποιούν επενδύσεις, υποστηρίζει την αυξημένη χρηματοδότηση από δανειακά κεφάλαια εν γένει και ζητεί την επέκταση της χρήσης των ανανεούμενων μέσων χρηματοδότησης στους επιλέξιμους τομείς χρηματοδότησης που

αποδεικνύονται καταλληλότεροι· ζητεί, προς το σκοπό αυτό, απλοποίηση των διαδικασιών και μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου σε όλη τη διάρκεια της περιόδου ενίσχυσης, καθώς και τη δημιουργία μητρώου της ΕΕ στο οποίο θα καταγράφονται τα έργα στα οποία χορηγούνται δάνεια και τα έργα που επιδοτούνται· ζητεί τη δυνατότητα προσαρμογής των μέσων ώστε να διασφαλίζεται ότι είναι βιώσιμα και εφικτά για όλες τις περιφέρειες και τις πόλεις· εκτιμά ότι, το αργότερο μετά το πέρας της περιόδου χρηματοδότησης, η ευθύνη για τη χρήση των κονδυλίων θα πρέπει να περνά σε εθνικό επίπεδο ή σε επίπεδο έργου· σημειώνει ότι κατά την τρέχουσα περίοδο δεν ακολούθησαν όλα τα κράτη μέλη μια αποκεντρωμένη προσέγγιση όσον αφορά μέσα χρηματοδότησης όπως το JESSICA· τονίζει ότι είναι αναγκαίο οι πόλεις να έχουν άμεση πρόσβαση·

74. τονίζει ότι η επιχορήγηση πρέπει να θεωρείται σε κάθε περίπτωση επιλογή και ότι τα άμεσα ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει να φέρουν την ευθύνη για τη χρήση του χρηματοδοτικού μίγματος που είναι το πλέον ενδεδειγμένο για τις περιφερειακές ανάγκες τους·
75. φρονεί ότι η ΕΤΕ πρέπει να αναλάβει πιο δυναμικό ρόλο στη χρηματοδότηση των υποδομών ΔΕΔ· ζητεί να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στις αυτοσυντηρούμενες συμπράξεις δημόσιου-ιδιωτικού τομέα· θεωρεί καταρχήν ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει μείζονα ευθύνη στο πλαίσιο αυτό όσον αφορά τη διασφάλιση διαφάνειας, καθώς και τη λήψη αποφάσεων και την εποπτεία·
76. επικροτεί την αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ της ΕΤΕ και της Επιτροπής για την υλοποίηση τριών κοινών πρωτοβουλιών – JESSICA, JEREMIE και JASMINE – οι οποίες αναμένεται να αυξήσουν την αποδοτικότητα και την αποτελεσματικότητα της πολιτικής για τη συνοχή και να βελτιώσουν τη λειτουργία των διαρθρωτικών ταμείων· καλεί την Επιτροπή να συνεχίσει να εγκρίνει ενεργά κοινές πρωτοβουλίες με την ΕΤΕ, ιδίως στο πεδίο της πολιτικής για τη συνοχή, και να διασφαλίσει χρηματοδοτική ενίσχυση για τις ΜΜΕ·
77. θεωρεί τις συνολικές επιχορηγήσεις σε επίπεδο υποπεριφέρειας ως το κατάλληλο μέσο για την ανάπτυξη ανεξάρτητων στρατηγικών καινοτομίας σύμφωνα με τους στόχους της ευρωπαϊκής περιφερειακής πολιτικής·
78. απορρίπτει ωστόσο τις ποσοτώσεις ή τις δεσμεύσεις για συνολικές επιχορηγήσεις, διότι θα μπορούσαν να αποτελέσουν εμπόδιο στον καθορισμό γενικών προτεραιοτήτων σύμφωνα με τις ανάγκες των περιφερειών·

Προϋπολογισμός, δημοσιονομική διαχείριση, μείωση της γραφειοκρατίας, δημοσιονομική πειθαρχία και δημοσιονομικός έλεγχος

79. θεωρεί ότι το σύστημα των επταετών περιόδων προγραμματισμού για την πολιτική συνοχής αποδείχθηκε αποτελεσματικό και θα πρέπει να διατηρηθεί τουλάχιστον έως το τέλος της επόμενης περιόδου προγραμματισμού (2020)· ζητεί ωστόσο την ανάπτυξη ενός συστήματος ταχύτερης στρατηγικής επανεκτίμησης των βασικών όρων, ώστε να μπορεί η ΕΕ να ανταποκρίνεται ταχύτερα και με μεγαλύτερη ευελιξία σε έκτακτα συμβάντα (χρηματοπιστωτικές κρίσεις, ενεργειακές κρίσεις ή φυσικές καταστροφές)·
80. υπογραμμίζει ωστόσο ότι ο προϋπολογισμός της ΕΕ υπό τη σημερινή δομή του και οι μηχανισμοί διάθεσης των πιστώσεών του, που βασίζονται στους κανονισμούς για τα διάφορα ταμεία, αποδείχθηκαν αποτελεσματικοί ιδίως για την υλοποίηση της πολιτικής

για τη συνοχή και της διαρθρωτικής πολιτικής, και ότι, κατά συνέπεια, τροποποιήσεις θα πρέπει να γίνουν μόνο στις διαδικασίες που αποδείχθηκαν αναποτελεσματικές ή σε περιπτώσεις που οι ρυθμίσεις αντίκεινται στο δημοσιονομικό κανονισμό· υποστηρίζει, στο πλαίσιο αυτό, τις προτάσεις της Επιτροπής για εναρμόνιση των κανόνων που διέπουν όλα τα διαθέσιμα κονδύλια για την περιφερειακή ανάπτυξη· ζητεί, ωστόσο, να επιδεικνύεται μέγιστη προσοχή σε κάθε τροποποίηση, ακόμα και στις επουσιώδεις, όταν πρόκειται για καθιερωμένες, ορθές και δοκιμασμένες δομές, προκειμένου να αποφεύγονται οι δυσλειτουργίες και η αβεβαιότητα για τους εθνικούς και περιφερειακούς φορείς διαχείρισης και η αυξημένη επιβάρυνση των δικαιούχων, ιδίως αυτών με μικρή δομή και περιορισμένες δυνατότητες·

81. θεωρεί εφικτή την ενσωμάτωση των στόχων της στρατηγικής Ευρώπη 2020 στο υπάρχον σύστημα στόχων και ταμείων· απορρίπτει οιαδήποτε υποδιαίρεση του προϋπολογισμού της ΕΕ με βάση τις θεωρητικές έννοιες «ευφυής», «χωρίς αποκλεισμούς» ή «βιώσιμη» ανάπτυξη, καθώς και τον κατακερματισμό της πολιτικής για τη συνοχή σε διάφορα κεφάλαια του προϋπολογισμού· θεωρεί ότι η πολιτική αυτή πρέπει να έχει δικό της κεφάλαιο στον προϋπολογισμό της ΕΕ·
82. θεωρεί ότι η πολιτική για τη συνοχή μετά το 2013 είναι σε θέση να συμβάλει ακόμη περισσότερο σε περαιτέρω και βιώσιμη ανάπτυξη των περιφερειών της ΕΕ και ότι συνιστά πολιτική αποφασιστικής σημασίας για τη διατομεακή εφαρμογή της στρατηγικής Ευρώπη 2020 και, ως εκ τούτου, ζητεί να διατεθούν για την πολιτική αυτή οι ίδιες τουλάχιστον πιστώσεις στον προϋπολογισμό·
83. υπενθυμίζει ότι το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο (ΕΕΣ) επί σειράν ετών αναφέρει ότι οι πληρωμές στον τομέα της συνοχής παρουσιάζουν ποσοστό σφάλματος που υπερβαίνει το 5 %, σημειώνοντας ωστόσο ότι το ποσοστό αυτό μειώθηκε σε σχέση με το 11 % που ήταν στην τελευταία διαδικασία απαλλαγής, όπως δείχνει η ετήσια έκθεση του ΕΕΣ, και ότι τα συστήματα εποπτείας και ελέγχου είναι αποτελεσματικά μόνον εν μέρει· ζητεί επίσης να διασαφηνιστεί η μέθοδος υπολογισμού των σφαλμάτων, δεδομένου ότι οι ασυμφωνίες μεταξύ των στοιχείων του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου και της Επιτροπής δημιουργούν σύγχυση και δυσπιστία όσον αφορά τα επίσημα στοιχεία·
84. ζητεί τη θέσπιση αυστηρότερων κανόνων ελέγχου για τις περιπτώσεις παρατυπιών στη χρήση των διαρθρωτικών ταμείων έναντι κρατών μελών που παρουσιάζουν υψηλό επίπεδο παρατυπιών σε σχέση με τη χρήση των χρημάτων από τα διαρθρωτικά ταμεία, και τη θέσπιση διαδικασίας συστηματικής διακοπής και αναστολής πληρωμών μόλις υπάρξουν στοιχεία τα οποία υποδηλώνουν σημαντική ανεπάρκεια όσον αφορά τη λειτουργία των διαπιστευμένων αρχών· ζητεί, παράλληλα, να καταργηθούν οι περιτοί έλεγχοι στα κράτη μέλη που διαθέτουν ικανοποιητικό σύστημα διαχείρισης πόρων· θεωρεί ότι οι αρχές της «σύμβασης εμπιστοσύνης» και του «ενιαίου εσωτερικού ελέγχου» θα πρέπει να εφαρμόζονται όποτε είναι δυνατόν·
85. ζητεί από τα κράτη μέλη και τις δημόσιες αρχές να καθορίσουν τις αρχές ή τους φορείς που θα φέρουν την αποκλειστική ευθύνη για τη χρηστή διαχείριση των χρημάτων των διαρθρωτικών ταμείων·
86. θεωρεί τις ετήσιες, ελεγμένες δηλώσεις διαχείρισης σε επίπεδο των διευθυντών υπηρεσιών που διαχειρίζονται τους πόρους (φορέας πληρωμών/διοικητική αρχή) κατάλληλο μέσο για την ενίσχυση της αλυσίδας υποβολής εκθέσεων και ελέγχου και υπογραμμίζει ότι θα πρέπει οπωσδήποτε να είναι ακριβές το περιεχόμενο των δηλώσεων

αυτών· ζητεί, για το λόγο αυτό, ένα σύστημα κυρώσεων για ψευδείς δηλώσεις· εξακολουθεί να συντάσσεται με το στόχο των εθνικών δηλώσεων αξιοπιστίας·

87. καλεί την Επιτροπή να αναλάβει, ήδη από την έναρξη της επόμενης περιόδου προγραμματισμού, μεγαλύτερη ευθύνη για τη βελτίωση των εθνικών διοικητικών διαδικασιών· θεωρεί, σε συνάρτηση με αυτό, ότι απαιτείται επείγοντως απλούστευση και διασάφηση της διαχείρισης των προγραμμάτων ενίσχυσης, ιδίως στον τομέα της δημοσιονομικής εκτέλεσης και του δημοσιονομικού ελέγχου· θεωρεί συνεπώς ότι η Επιτροπή έχει την ευθύνη της διενέργειας διαδικασιών διαπίστευσης των εθνικών και ομοσπονδιακών διοικήσεων και φορέων ελέγχου· θεωρεί ότι το δικαίωμα για απλουστευμένα και λιγότερο συχνή υποβολή εκθέσεων πρέπει να συνδέεται με την επιτυχή διαπίστευση και τη μείωση του ποσοστού σφαλμάτων·
88. ζητεί, επίσης, ενίσχυση του εποπτικού ρόλου της Επιτροπής με την καθιέρωση της συστηματικής διακοπής και αναστολής των πληρωμών μόλις υπάρχουν επαρκώς τεκμηριωμένα αποδεικτικά στοιχεία για σημαντική ανεπάρκεια στη λειτουργία των διαπιστευμένων αρχών· καλεί επίσης την Επιτροπή να θεσπίσει πιο στιβαρά σχέδια για την αύξηση του ποσοστού ανάκτησης εσφαλμένων πληρωμών·
89. ζητεί την απλοποίηση του συστήματος επιθεώρησης και τη μείωση των επιπέδων επιθεώρησης και την αποσαφήνιση των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων της Επιτροπής και των κρατών μελών· ζητεί την εφαρμογή μιας διαδικασίας επιθεώρησης ενιαίου επιπέδου, βάσει της οποίας τα κράτη μέλη θα επιθεωρούν τα έργα και η Επιτροπή θα επιθεωρεί τα συστήματα επιθεώρησης των κρατών μελών·
90. θεωρεί ότι, για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των επιχειρησιακών προγραμμάτων, θα πρέπει να γίνεται μεγαλύτερη χρήση ανταγωνιστικών διαδικασιών για την επιλογή των έργων στο πλαίσιο των περιφερειών·
91. ζητεί, προκειμένου να περιορισθεί η γραφειοκρατία, ευρύτερη γενίκευση της εφαρμογής τυποποιημένων διαδικασιών με υψηλότερες τυποποιημένες μονάδες κόστους και την κατ' αποκοπή δήλωση των γενικών εξόδων, στις περιπτώσεις που το σύστημα αυτό κρίνεται κατάλληλο· ζητεί να λαμβάνεται περαιτέρω υπόψη η αρχή της αναλογικότητας, ήτοι να ισχύουν σαφώς λιγότερες υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων και διενέργειας ελέγχου κατά την υλοποίηση μικρότερων προγραμμάτων·
92. ζητεί από την Επιτροπή να διατηρεί ένα ετήσιο δημόσιο «πίνακα παραλείψεων» για την ανεπαρκή και/ή καθυστερημένη εκπλήρωση των υποχρεώσεων υποβολής εκθέσεων και δημοσιοποίησης όσον αφορά παρατυπίες, κατάχρηση και απάτη κατά τη χρήση πόρων των διαρθρωτικών ταμείων· ζητεί η ενημέρωση αυτή να παρέχεται ανά κράτος μέλος και ανά ταμείο·
93. εκφράζει την ανησυχία του για το γεγονός ότι η γραφειοκρατία εμποδίζει τις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς μικρού μεγέθους να έχουν πρόσβαση στα διαρθρωτικά ταμεία· ζητεί τη μέγιστη δυνατή σαφήνεια στα κείμενα των κανονισμών και των τεχνικών εγγράφων·
94. ζητεί για τη νέα περίοδο προγραμματισμού ετήσιες διαδικασίες εκκαθάρισης λογαριασμών που θα καλύπτουν και τα πολυετή προγράμματα·
95. θεωρεί απαραίτητες τις αποτελεσματικότερες λύσεις ηλεκτρονικής διακυβέρνησης

(ενιαία έντυπα) για το συνολικό σύστημα εκτέλεσης και ελέγχου· ζητεί ανταλλαγή εμπειριών μεταξύ των κρατών μελών υπό το συντονισμό της Επιτροπής και συντονισμένη εφαρμογή μέσω ομίλων διοικητικών αρχών και ελεγκτικών φορέων·

96. υποστηρίζει την πρόταση της Επιτροπής για απόδοση δαπανών στις εθνικές αρχές μόνο μετά την καταβολή της αντίστοιχης χρηματοδότησης της ΕΕ στους δικαιούχους· θεωρεί ότι έτσι θα επιταχυνθούν οι διαδικασίες αποπληρωμής και θα δοθούν τα απαραίτητα κίνητρα για τη διενέργεια αυστηρών εθνικών ελέγχων· ωστόσο, επισημαίνει ότι ενδέχεται να ανακύψουν προβλήματα ρευστότητας σε κράτη μέλη και περιφέρειες και γι' αυτό πρέπει να βρεθούν λύσεις αντιστάθμισης του κινδύνου·
97. θεωρεί ότι η μεγαλύτερη εστίαση των πληρωμών στα αποτελέσματα που ζητεί η Επιτροπή ενέχει την αντίφαση ότι τα αποτελέσματα θα επιτευχθούν μελλοντικά και μόνο αφού προηγηθεί η χρηματοδότηση των προγραμμάτων· φοβάται ότι η παρακολούθηση θα είναι υπερβολικά γραφειοκρατική αλλά θεωρεί εύλογες τις απαιτήσεις βάσει των οποίων η πληρωμή θα συνδέεται με την αποδεδειγμένη συνέπεια μεταξύ των έργων και, για παράδειγμα, της στρατηγικής Ευρώπη 2020·
98. φρονεί ότι ενώ η απόδοση των δαπανών θα πρέπει να πραγματοποιείται μετά την καταβολή της χρηματοδότησης της ΕΕ για τα έργα, οι δικαιούχοι δεν θα πρέπει να επιβαρύνονται περαιτέρω, όπως με την επιβολή επιτοκίων τα οποία δεν αντικατοπτρίζουν τον παράγοντα χαμηλού κινδύνου των δανείων αυτών από τράπεζες ή άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα·
99. ζητεί διαφοροποίηση των μηχανισμών κυρώσεων, μεταξύ άλλων με τη μορφή συστήματος επιβράβευσης των κρατών μελών που συμμορφούνται προς τις απαιτήσεις εφαρμογής, ιδίως μέσω διοικητικών διευκολύνσεων·
100. υπενθυμίζει ότι, σε αντίθεση προς τα λοιπά διαρθρωτικά ταμεία, το ΕΚΤ χαρακτηρίζεται από τη στενή διασύνδεση με τις ομάδες στόχους που υποστηρίζει και πρέπει να διαμορφωθεί κατά τρόπο που να αφήνει περιθώρια για πολλά μικρής κλίμακας και τοπικά σχέδια· ζητεί να απαιτείται από τα κράτη μέλη να διοχετεύουν ταχέως τα κονδύλια στα έργα, ούτως ώστε να αποφεύγονται τα προβλήματα για τους μικρότερους δικαιούχους· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν μεγαλύτερη ευελιξία κατά τη δημοσιονομική εκτέλεση των προγραμμάτων, να λαμβάνουν υπόψη την αρχή της αναλογικότητας όσον αφορά το χρόνο, τις προσπάθειες και την οικονομική συνεισφορά κατά τη θέσπιση των υποχρεώσεων επαλήθευσης και λογιστικού ελέγχου και να απλουστεύσουν τις διαδικασίες και να μειώσουν τα υπερβολικά διοικητικά βάρη και τυχόν εμπόδια προς όφελος των έργων και των δικαιούχων, προωθώντας με τον τρόπο αυτό την ικανότητα του ΕΚΤ να συμβάλει στην επίτευξη των στόχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της ανάπτυξης και της δημιουργίας θέσεων απασχόλησης· καλεί την Επιτροπή να διευρύνει τις επιλογές των διαχειριστικών οργάνων και των δικαιούχων όσον αφορά τις δυνατότητες χρηματοδότησης και να προτείνει τη δυνατότητα εναλλακτικών λύσεων σταθερού κόστους πέραν της παραδοσιακής λογιστικής·
101. υποστηρίζει την πρόταση της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία σε ορισμένες περιπτώσεις θα πρέπει να εφαρμόζονται συστηματικά οι κανόνες N+2 και N+3, ει δυνατόν όσον αφορά τις πιστώσεις των κρατών μελών, προκειμένου να παρέχεται μεγαλύτερη ευελιξία, με εξαίρεση τον πρώτο χρόνο χρηματοδότησης και τα διασυνοριακά προγράμματα, ενώ τυχόν άλλες παρεκκλίσεις από τον κανόνα της αυτόματης αποδέσμευσης θα πρέπει να ανακλούν απλώς την προσαρμογή στη διοικητική

επιβάρυνση που επιβάλλουν οι νέες διατάξεις όσον αφορά το στρατηγικό προγραμματισμό, τον προσανατολισμό με βάση τα αποτελέσματα και την εκ των προτέρων επιβολή προϋποθέσεων· τάσσεται μάλιστα υπέρ της εφαρμογής ενός «κανόνα N+3» για τα διασυνοριακά προγράμματα, με σκοπό να λαμβάνονται υπόψη οι βραδύτερες διοικητικές διαδικασίες που οφείλονται στις υπάρχουσες γλωσσικές και πολιτισμικές προκλήσεις· θεωρεί ότι κατ' αυτό τον τρόπο διασφαλίζεται μια σχέση ισορροπίας μεταξύ των επενδύσεων υψηλής ποιότητας και της ομαλής και ταχείας υλοποίησης του προγράμματος·

Πολιτικές γειτονίας και διεύρυνσης

102. τονίζει τη σημασία που έχει ο ευρωπαϊκός μηχανισμός γειτονίας και εταιρικής σχέσης (ENPI) για την πολιτική συνοχής στο πλαίσιο της διασυνοριακής συνεργασίας με κράτη εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης· επισημαίνει τα τρέχοντα προβλήματα όσον αφορά την υλοποίηση του προγράμματος· είναι πεπεισμένο ότι τελικά θα αποδειχθεί αναγκαία η επανένταξη των προγραμμάτων διασυνοριακής συνεργασίας του ENPI στην πολιτική συνοχής· θεωρεί ότι η συνεργασία με τα γειτονικά κράτη στον τομέα των υποδομών (μεταφορές, ενέργεια και περιβάλλον) έχει ιδιαίτερα θετικό αντίκτυπο στις ευρωπαϊκές παραμεθόριες περιφέρειες· ζητεί η χρηματοδότηση του ENPI να εστιάζει περισσότερο στις στρατηγικές ανάγκες στους τομείς της ενέργειας και των υποδομών μεταφορών· υπογραμμίζει το ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν οι μακροπεριφέρειες στο πλαίσιο αυτό· ζητεί από την Επιτροπή να εξετάσει κατά πόσον υπάρχει δυνατότητα για αποτελεσματικότερες συνέργειες μεταξύ των πρωτοβουλιών στο πλαίσιο του ΕΤΠΑ, του ευρωπαϊκού μηχανισμού προενταξιακής βοήθειας, του μηχανισμού γειτονίας και εταιρικής σχέσης (ENPI) και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάπτυξης (ΕΤΑ)· ζητεί περαιτέρω από την Επιτροπή να αξιολογήσει κατά πόσον οι δομές που λειτουργούν ήδη στο πλαίσιο των περιφερειακών πολιτικών θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν και για τη διαχείριση του ENPI·
 103. υπογραμμίζει επίσης πόσο σημαντική είναι για τη συνοχή η διαδικασία διεύρυνσης της ΕΕ, στο πλαίσιο της οποίας ο ευρωπαϊκός μηχανισμός προενταξιακής βοήθειας (ΜΠΒ) βοηθά τις υποψήφιες χώρες να υλοποιήσουν ουσιαστικές και οργανωτικές προετοιμασίες για την εφαρμογή της πολιτικής για τη συνοχή· εφιστά την προσοχή στα προβλήματα υλοποίησης που παρατηρούνται στα κράτη μέλη· υπενθυμίζει τους πρωταρχικούς στόχους του ΜΠΒ, ιδιαίτερα όσον αφορά τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης ικανοτήτων και της δημιουργίας θεσμών και τη στήριξη της προετοιμασίας των χωρών για την υλοποίηση της κοινοτικής πολιτικής για τη συνοχή, προκειμένου οι υποψήφιες χώρες να είναι έτοιμες για την πλήρη εφαρμογή του κοινοτικού κεκτημένου κατά την ένταξή τους· ζητεί από την Επιτροπή να εντοπίσει τα προβλήματα στην τρέχουσα λειτουργία του ΜΠΒ·
 104. επαναλαμβάνει την έκκλησή του προς την Επιτροπή Περιφερειακής Ανάπτυξης για συμμετοχή και συνυπευθυνότητα στον προσδιορισμό της μορφής που θα λάβουν μελλοντικά τα μέσα αυτά·
- ο
- ο ο
105. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή και στους Προέδρους των περιφερειών και των ομόσπονδων κρατών της ΕΕ.

